

Учителят Петър Дънов

Избрани стихове

книга 1

от "Новото разбиране на връзката в живота", утринни слова /1933-1934г/

Слово на Учителя Петър Дънов

Избрани стихове

първо издание

от лилавата книга с утринни слова

Новото разбиране на връзката в живота /1933-1934г./
по изд. София 2000г

избрала, подредила Юлиана Василева

издание 2008
ISBN

Учителят Петър Дънов

Избрани стихове

**Новото разбиране на връзката
в живота /1933-1934г/**

ИЗДАТЕЛСТВО

, София 2008

*Посвещавам
на тези, за които Словото е Божествен нектар
и няма да Го проляят.*

*На братята и сестрите,
за които Словото на Учителя е Божието Слово,
Меч на Духа, и могат да Го издигнат.*

*На душите, добили лекота и криле,
за да може устрема на поезията
да им даде полет и вдъхновение за работа.*

*На тези, които ще открият
съзвучието на музиката към стиховете на Учителя
и на всички, които ще ги запечат
и претворят в багри, движение и живот.
Радвайте се! Това предстои!!*

*Посвещавам на всички,
които безкористно и с любов
разгръщат и отрастват делото на Учителя
в себе си и в света.*

*На търсещите, които са пред прага на намирането,
на отпавилите своя зов,
към които Словото се е устремило.*

*Посвещавам на избраните да Го претворят
вярно и музикално в иноземните езици,
за да стигне еликсира на Словото, поезията на Учителя
до всички готови души.*

Най-голямата придобивка

Най-голямата придобивка,
която човек може да има,

това е
да познае
Истината.

/стр.5/

Божественият живот

Само в Истината
може да се прояви
и осмисли
животът.

Истината -
това е Божественият живот.

/стр.5/

Любовта

Под думата „Любов“
разбираме всичко онова,
което е действително.

Любовта е,
която поддържа хубавото,
красивото,

живота,
знанието,

истината,
всичко!

Това е Любовта.

Затова
трябва да започнете
с нея.

Без Любов
хубавите работи
не могат да се задържат.

И само
чрез закона на Любовта,

единствено чрез Любовта

в света
може да дойде
най-великото благо,

и то не само веднъж,
а да бъде непреривно.

/стр.14/

Христос дойде на Земята

Христос
дойде на Земята
да направи една връзка,

да даде едно разбиране,
как трябва
да живеем по Бога.

Да ни покаже
начина -
със Своя живот,
със Своя пример –

как трябва да живеем.

/стр.10/

Виделина

В своето съзнание
не трябва да допускаш да проникне
абсолютно никакво съмнение!

Когато една мисъл е права,
никога не я спъвай,
никога не се съмнявай в нея.

Страданията, които може да претърпиш
повидимому, те са препятствия в пътя ти.

Ако един пътешественик
тръгне на път
и се уплаши от планинските препятствия,
реки и океани,
той няма да помръдне в пътя си.

А онзи,
който е тръгнал на пътешествие,
той не трябва да се бои
от никакви препятствия.

И човек е в състояние
да преодолее
всички мъчнотии,
когато
постъпва
разумно.

/стр.18/

Работа

В ежедневието си живот,
каквато и работа да вършите,
питайте се
в тази работа
има ли нещо Божествено.

Пишеш ли,
четеш ли,
метеш ли
инженер ли си,
лекар ли си,
каквато и работа да вършиш,
питай се в нея има ли
нещо хубаво, Божествено.

И ако ти така мислиш,
ще почувствуваш нещо радостно. /стр.21/

Работа

Като дойдем при Бога,
работа се изисква,
и да ви е приятна тази работа.

Едно хубаво чувство,
една хубава мисъл,
това са неоценими богатства. /стр.162/

Същината

Че се оплаквате,
не е погрешка,
че сте недоволни,
не е погрешка.

Каквото и да правите,
погрешка не ви намирам.
(В реда на нещата е.)

Но че не работите, това е погрешка!

Само една погрешка
намирам на хората:

че не работят
за възстановяване на вечния порядък. /стр.34/

Прозорец

Щом намериш един ближен,
на когото съзнанието е пробудено
през прозореца на този ближен погледни
и ще видиш Божествения свят.

И нека всеки човек
ви бъде като Божествен прозорец,
за да видите
това, което е утаено дълбоко в човека. /стр.37/

Преодоляване

Само една погрешка
намирам на хората:
че не работят
за възстановяване на вечния порядък.

Всички други работи
са в реда на нещата.

И казвам:
**Ще се оправи, ще се оправи,
ще се оправи, ще се оправи,
всичко ще се оправи.**

Но когато човек не работи, казвам:
Това е вече сериозна работа!

Работата е,
която ще оправи нещата в света!
/стр.34/

Да си радостен

Ти като имаш страдание,
като страдаш,

пак
да си радостен.

/стр.391/

Учителят

Какво разбирате вие
под думата „Учител“?

Учител е всеки, който учи хората
да не пъплят по земята,
а да се изправят
и да гледат Слънцето как изгрява.

Учителят е онзи,
който те изправя
да станеш на краката си.

Дяволът те е вързал.
турил ти е превръзки на очите,
но Христос с плюнка снема
тия превръзки от очите ти,

за да прогледнеш. /стр.38/

Радостта като резултат

Важното в дадения случай
не е онова, което се говори,
а онова, което човек може да разбере
и приложи в живота си.

Радостта,
която той може да придобие в даден случай,
тя е важното. /стр.39/

Промисъл

Ако вие четете
историята
на всички светии,
ще забележите,

Свободата има смисъл само тогава,
когато хлябът е там,
когато е Истината вътре в човека.

/стр.42/

Щом дойде любовта

Щом дойде
любовта,

и инициативата
идва.

/стр.191/

Свобода на Бога

Ти като дадеш в себе си
свобода на Бога,

и Той в Себе Си
ще ти даде свобода.

За да дадеш
свобода на Бога,
трябва да Го обичаш.

Значи да имаш пълно доверие
в Него!

/стр.45-46/

Философията на живота

Какво се ползуваш,
ако говориш лошо за другите хора?

Нищо
няма

да говориш
за другите,
но ще кажеш:

„Господи,
тази работа е Твоя,
оправи я
както Ти искаш.”

А пък ти си бъди
спокоен отвътре.
Това е
философията на живота.
Не да бъдеш
индиферентен
за погрешките на другите,
но няма какво да се безпокоиш,

ще погледнеш
своите погрешки
и ще обмисляш
как
да ги поправиш.

И аз зная всяка една погрешка
не само
да я поправя,
но да туря
доброто на място.

Само като туриш
доброто на място,
само тогава
погрешката
може
да се поправи. /стр.49/

Да проявяваш Любовта

1.

Ти трябва да правиш доброто,
да проявяваш Любовта,
без да очакваш
добро от другите хора.

Защото
ти като правиш доброто,
Божията Любов
в тебе действа
и ще получиш хиляди пъти повече.

2.

Аз направя
едно микроскопично добро,
една добра дума
кажа на някой беден човек,

никой не вижда

но аз съм радостен
и целия ден
съм доволен.

Дори съм забравил
какво точно съм казал на този човек.
Какво ще чакам
да дойде
да ми благодари?

Аз съм получил вече
много повече
отколкото съм дал,
хиляди пъти повече
съм получил

от радостта,
която съм изживял.

/стр.50/

Написах ви на дланта Си!

Всичко в света се мени,
но има едно нещо,
което не се изменя.

Онзи, Който върви с тебе,
Той не може да те остави!

И Бог казва тъй:

**"Ако майка ви и баща ви ви отхвърлят,
Аз обаче няма да ви отхвърля.**

Написах ви на дланта Си!"

/стр.64/

Каквото кажеш Ти!

Забравете себе си
или поставете себе си на заден план.

Във вашия дом
поставете най-първо
Господа.

Кажете:

**"Господи,
каквото кажеш Ти,
това
ще направим ние."**

Като идеш
на гости при Господа,
и Той ти каже:

**"Каквото искаш ти,
туй ще бъде."**

Като идеш
ти при Бога,
ти ще видиш същото правило.

Каквото
правиш в себе си,
ти ще го видиш
отвънка.

/стр.50/

Да имат вяра

Най-лошите работи
ще ги превърне Бог в добро.
В това седи
Неговата благодат!

Той
за нас се грижи,
когато ние се намираме в някое
голямо утеснение,
някое голямо страдание.

Той е буден,
всякога върви
успоредно с нас – с децата Си.

И гледа, и помага.

Той иска всичките Негови деца
да бъдат смели,
да бъдат решителни,
да имат вяра!

/стр.64/

Що е вярата?

1.

Вяра е да вярваш,
че Онзи, Който върви с тебе,
няма да те остави.

Що е вярата?

Да вярваш,
че Бог, Който върви с тебе,
никога няма да те остави.

И само по този начин
учениците могат да напреднат.

2.

Казват учениците на Христа:
"Предай ни вяра."

Ще вярваш
че Бог, Който върви с тебе
и с когото ти вървиш,
Той никога
няма да те остави.

/стр.64/

Един ден

Ние сега
сме зависими от хляба
Но то е по причина
на нашето криво разбиране.

Един ден,
като разберем
Божествения закон
на Любовта,
не като външна сила, която действа,

а да я търсим
като водата,
като една сила,
която отвътре в нас действа,

тогава ще бъдем сити,
без да търсим хляб.

Този въпрос за хляба
работи сам по себе си.
Той е разрешен тъй,
както въздухът.

/стр.67/

Живот

Животът е само това,
което е единно в себе си.
Никаква смърт!

Животът
е чист
само по себе си.

В живота няма
никаква болест,
никакво зло!
Това е живот!

А всичките
отрицателни неща,
дето ги има в света,
са несъществени,
всичко това
са посторонни неща.

Те са отпосле дошли.

Тъй както калта
влиза във водата
отпосле.

/стр.68/

Да разбира

Ние казваме сега:
"Тъй лош е животът."

Не е така.
Ние постъпваме зле.

Казваме: „Нечиста е мисълта.“

Не, мисълта
не може да бъде нечиста
Ние
туряме нещо нечисто.

Казват: „Нечисти желания.“

Не че желанията са нечисти,
ние туряме
нещо нечисто в желанията.

Тъй седи въпросът.

Който иска да разсъждава,
иска да се подвизава
правилно,
така
трябва да разбира.

/стр.69/

Спасението

Ние трябва да се върнем
към първоначалния ни Баща.
Да се върнем при Бога!

Първият наш баща, Той е Бог.

Да се върнем при Него!
Туй е
спасението сега.

От Него
трябва да се родим
нано̀во.

Ако човек упо̀вава
на туй ро̀ждение

което има сега,
той ще умре,
както всички умират.

А той наново
трябва да се роди
от Онзи Баща,

Който ще му даде
пълната свобода
и безсмъртието .

/стр.70/

Новораждане

Щом се родиш
по новия начин,
ти ще почувствуваш
че си свободен човек;

ти ще почувствуваш,
че си в един свят
на светлина,
дето всичко е уредено.

Ти ще се чувствуваш
че си в един свят на живота,
никакъв страх няма да имаш.

И след като живееш
хиляди години,
туй ще го проверяваш, че е така.

След хиляди години ти ще видиш,
че тази истина не се изменя.

/стр.70-71/

Страданията в живота

Страданията в живота,
това са условията,
при които
животът може да расте.

И при духовните,
и при органическите страдания
човек все се развива.

/стр.73/

Разбират Божиите пътища

За умни хора
считам ония,
които живеят
при всички нещастия и несгоди

които
могат да ги споходят на Земята,
и да са благодарни.

Те са благодарни,
разбират
Божиите пътища.

/стр.100/

Пред лицето на Бога

Писанието казва,
че един ден
всичките хора
ще дойдат на съд пред Бога.

И като дойдат до Бога,
всичките престъпления
ще престанат.

Ние трябва да дойдем

пред лицето на Господа,
за да престанат всичките престъпления.

И тогава,
като видим лицето Му,
ще настъпи в нас новият живот,
по който сега въздишаме.

/стр.76/

Резултат

Не отричам външното,
но то е
един резултат

на онзи,
вътрешния живот. /стр.71/

Редът на нещата

**Любов, живот, знание,
сила, свобода.**

Този е редът на нещата.

Ти не можеш да бъдеш свободен,
ако не си силен.

Ти не можеш да бъдеш силен,
ако нямаш знание.

Ти не можеш да имаш знание,
ако нямаш живот.

Ти не можеш да имаш живот,
ако нямаш любов.

И, най-после,
ти не можеш да имаш любов,
ако не си познал Бога.

Той е Вечното начало,
Което

съдържа всичко
в Себе Си.

/стр.78/

Христос вътре във вас

Как ще се подобри животът ви?
Отвътре
туй ще стане.

И когато стане,
вие ще виждате Христос
във всеки един човек.

Като дойде
този Христос вътре във вас,
вие във всеки един човек
ще виждате Неговия образ.

Всеки един човек,
когото срещнете,
ще ви е мил на душата

и всеки човек,
когото срещнете,
ще ви обича.

Няма да има
човек, който да ви мрази,

ако го разбирате
и обичате.

/стр.79/

Завръщане

„Татко, искам Твоята Воля да сторя!
Доста слугувах

на други господари!
Искам вече
 Ти
 да ми бъдеш господар!"

Твоят Баща ще каже:
 "Радвам се, че си поумнял,
 добил си една опитност!"

Иди сега и работи.
 Отсега нататък
 ще имаш Моето благословение."

Това е сега
 учението на Христа.
Моето благо е това.

Всички трябва да се върнем
да приемем своето наследство,
 за да работим тъй,
 както Господ изисква.

/стр.81/

И им казва...

Страданията на хората
 и Бог ги носи.

Той, Който е свързан с хората,
 Който ги изпитва,
едновременно носи и техните страдания
и по този начин
отчасти изпитва страданията им.

Опитва ги по този начин.
И прави един опит
 да изправи погрешката.

Невъзможно.

/стр.101/

Упрека на Учителя

Има една близка страна до живота ви,
не сте работили
и не работите
над себе си.

Аз ви наблюдавам
и забелязвам
какъв метод
за работа използвате.

Вие сте взели един лотариен билет
и само гледате
кога ще се тегли лотарията.

/стр.101/

Изкуство

Изкуство е някой да може
да изважда
само хубавото
от живота!

Вижте майстора-гърнчар,
какво хубаво гърне
прави от калта.

/стр.414/

Работа трябва!

В житното зърно
Бог е вложил
всичко онова
от което то има нужда.

И това житно зърно,
като се тури в земята,
знае как да работи,
как да ражда.

Вие знаете онази притча за талантите:
за единия,
за двата
и за петте таланти.

Работа трябва,
за да има резултат.
/стр.105/

Най-голямото изкуство

Всичкото изкуство
седи в Любовта към Бога.

И това е най-голямото изкуство.

/стр.103/

Избор

Или в царството на светлината,
или в царството на тъмнината
ще бъдете.

Щом не можете
да влезете в Царството Божие,
дяволът ще ви приеме
и той ще ви изпрати каруца.

Чудни сте вие!
Кого в света
не са завели с каруца?

Че, всеки умрял
най-после го изпращат с почит:
четирима души го носят на тарга
и го изпращат,

но сега има коли,
които ги напълнят с венци
и вървят подир умрелия.

Свещениците хубаво, тържествено пеят.

Кой от вас може да каже
че не е изпращането с почит?

/стр.107/

Невъзможното

/пиеса/

Всичко съм постигнал,
само с лъжата не съм се примирил
Като я срещна,
аз настръхвам към нея и казвам:
Така ще си остана към нея.

Тя иска да ѝ се усмихна,
да я погледна.

Казвам:
**"Махни се,
не искам да те гледам!"**

„Много си жесток,
защото и аз правя добро.
Мъча се
да направя добро.
Някой направи една голяма пакост,
аз отида, оттук-оттам замажа -
че, и аз правя добро.

Другите слабости
ни най-малко не отблъскваш като мене.
много си несправедлив към мен.

Другите правят
по-големи престъпления,
но спрямо тях си снизходителен,
а пък аз правя толкова добрини на света

и благодарение на мене
мнозина хора не страдат."

Тогава казвам на лъжата:

Иди да станеш слугиня.

**Ако можеш
да станеш слугиня на Истината,
ще те обикна. –**

„А, не, аз съм господарка,
никому не ставам слугиня.

Пък и на Истината,

а не, не.

Аз си имам особени понятия
за тази господарка.

При когото и да бих отишла,
но при Истината
не мога да отида."

Казвам:

**Затова и аз
не мога да те обичам.**

Така с лъжата
понякога се разговарям,
но се държа сериозен:

**„Бих те обикнал,
ако обичаш Истината."**

„О, не мога!" -
"Тогава и аз не мога."

Има нещо в света,
което не мога да обичам.
Това е лъжата.

Невъзможно е да обичаш лъжата,
по никакъв начин
не можеш да я обичаш.

Невъзможно е да обичаш греха.
Човек може да се заблуждава,
но то е невъзможно
човек да обича злото.

Това е невъзможно,
това е противоестественно.

/стр.107-108/

Започнете

Започнете с положителните неща,
да правите разлика,
да различавате
положенията на истината
от положенията на лъжата.

Понеже
лъжата става вече условие
за бъдещи страдания.

То е цял един свят.

/стр.108/

Първото нещо

Онова,
което може да направи човека красив,
това е неговата
разумна мисъл,

да схваща нещата тъй,
както са,
да мисли право.

Един ангел е красив,
защото неговите мисли
са верни и истинни.

Няма нито една мисъл,
в която да има лъжа.

В неговите постъпки
няма нищо криво. /стр.108/

Верующият

Верующият човек
има
особени качества.

Той е делови човек.
Работи.
/стр.155/

Щастието

Всеки може да бъде щастлив,
но щастието
не зависи
от външната обстановка на нещата.

Защото [в] момента,
в който ти дадеш място
на Божията Любов в душата си,

веднага ще се разсъмне
и за тебе ще изгрее едно ново слънце!

Не можеш ли да обикнеш Бога,
на сърцето ти [все] ще е тежко.
Страданията
ще останат в живота ти.

Обикнеш ли Го,
всичко ще се разтопи
и ти ще се освободиш от затвора,
в който си бил поставен. Той
ще се разруши,
за тебе ще изгрее
един нов свят

и ще погледнеш
в лицата на хората
и на небето

и всичко наоколо
ще заговори. /стр.108/

Ще очисти

**Има един щастлив свят,
в който трябва да влезеш,**

ако доброто дойде в тебе,
то ще очисти твоя свят.

И твоят свят

трябва да се измени.

Всичката кал,

която се намира в света ти,

трябва да изчезне.

Докато ние не се освободим
от онази психическа кал, която е в нас,
нашият живот не може да бъде щастлив.
При тази кал седят
всички възможности за противоречията,
които съществуват в света.

Аз „кал“ наричам това,
което други наричат „грех“.
Психическа кал,
на която се дължат
всички неуспехи.

Ако я впрегнете на работа,
тя може да ви принесе нещо за живота.

Ако не я впрегнете,
тя ще ви причини
най-големите страдания.

/стр.109/

Тайната на живота

Там е тайната на живота!
Ти всякога
да вършиш Волята Божия,
тъй,
както ти я разбираш
дълбоко в себе си.

И тази воля
на Бога вътре в тебе
ти принася своето щастие.

И щом живееш
заедно с Бога,
и в гората няма да се луташ.

Ти ще бъдеш свободен човек,
букаи няма да имаш,

ще бъдеш готов да правиш услуги
и да живееш не за себе си,
но за доброто на другите хора
и за славата Божия.

Невежа няма да бъдеш.
Ти ще бъдеш
и талантлив,
и гениален,
и светия.

Всичко ще имаш в себе си. /стр.109-110/

Музиката

Тя е благо,
което всеки може да притежава.
Всеки
може
да бъде музикант.

Ако отидете на Небето,
между публиката там,
и някой млад,
още новак,
излезе да свири,
колкото и да е невежа,
там и най-вещите,
и най-гениалните,
всички го обичат
и се възхищават от него.

А тук е обратното.
Този новак
като погледне към публиката,
отчайва се.

А на Небето,
като види,
че е заобиколен от хора,
които знаят
повече

да свирят и да пеят от него,

но те го окуражават,

те го вдъхновяват

и го карат

да свири и пее тъй,

както никога не е свирил и пял. /стр.110/

Съвършеният

Ако човек е пълен

с Божествената Любов в света,

може ли той да бъде сиромаш? /стр.101/

Светията

не

се

безпокои,

той е спокоен,

той е благодарен.

Светия е онзи,

който е благодарен

и на най-малкото.

/стр.115/

Любовта към цялото

1.

Любовта

трябва да засяга

всички хора еднакво.

И когато обичаш,
ти раздавай щедро
и не оставяй никого в лишение.

И като обикнеш, кажи:

„Господи,
тази любов да се всели
в сърцата на всички
и така да я почувствуват,
както аз я чувствавам.

И нека всички бъдат
така радостни,
както аз съм радостен.

Нека всички станат
така щастливи,
както аз съм щастлив.”

И като се молите,
изпращайте тези мисли.

2.

Вие казвате:
”Да има някой
да ме обича.”

Да обичаш само одного -
че това сте го правили.
Има ли някой,
който да не обича?

Всеки има да обича
поне по един,
но това не може
да ви направи щастливи.

Този закон
вие го знаете,
но Любовта към цялото -
сега това трябва да учите.

3.

Любовта към цялото
е любов към едного.

Защото, ако вие не обичате
нищо едного в света,
вие не можете да дойдете
на Земята
да живеете. /стр.111-112/

Приятелство

1.

Един човек,
който не обича баща си,
той и тебе
не може да обича.

Един човек,
който не обича майка си,
той и тебе
не може да обича.

Един човек,
който не обича
и брата си,
и сестра си,
и тебе не може да обича.

Ти гледай човека.-
ако той
обича майка си,
брата
и сестра си,
той може да ти бъде приятел.

2.

Под думата „приятел“
аз разбирам
човек, който има правилно отношение
към баща си,

майка си,
 брата и сестра си.
Това е приятелство.

И всеки,
 който няма тези отношения,
той не може да ти бъде приятел.

Защото приятелството е основано
на предшестващи причини.

Питам:
**Ако баща ти,
 ако майка ти,
 ако брат ти и сестра ти
не бяха вложили
 тази любов в тебе,
щеше ли да съществува
 любов на Земята?** /стр.119/

Красивата страна на живота

Красивата
 страна на живота
 е

да оцени човек това,
което има.

/стр.113/

Разбраната любов

Да обичаш Бога,
това значи
да виждаш всеки човек
 в лицето Божие.

Само тогава
 ти ще бъдеш
най-щастливият човек!

Щастието
 седи
 в любовта.

И вие казвате,
че любовта причинява страдания.

Вярно е,
но неразбраната любов
причинява страдания,

а разбраната любов
носи в себе си
щастие.

/стр.119/

Порядък

Щом животът се уреди вътрешно,
отвън той лесно
може да се уреди.

Защото ако един човек
има Божията Любов в себе си
и би отишъл в света да работи,
най-малко 10 души биха отишли
да работят с него заедно.

Ако отидеш на нивата
да работиш от любов,
най-малко 20 души ще дойдат с тебе
да работят на нивата.

Ако пък не ви обичат
и вие нямате тази любов,
всеки ще дойде,
ще ви погледне
и ще си замине.

/стр.122/

Влизането на Христос в храма

Вие
като влезете
в себе си,
ще вземете един камшик във вашия храм
и всички ваши търговци,
които имате в храма,
ще ги изпъдите.

Ще влезете в себе си
и ще турите ред и порядък
в своите мисли
в своите чувства
в своята воля.

Това значи да изпъдиш
тези търговци
от храма. /стр.132/

Истинската молитва

Истинската молитва,
това е едно отношение,

една вътрешна връзка,
която съществува
между Бога
и нас. /стр.60/

Растеж

Всяка една мисъл
всяко едно чувство
и всяка една постъпка
са прави,
докато внасят нещо в човека.

Това, което внасят,
то е добро.

Светлината,
като влезе в тебе,
внася нещо.

Въздухът,
като влезе в тебе,
внася нещо,
ти възприемаш.

Всяко разумно нещо,
което влиза в човека
и прибавя нещо,
то е добро.

/стр.134/

Да учи

Ние не сме пратени на Земята
да бъдем щастливи.
То е второстепенен въпрос.

И единственото нещо,
за което човек е пратен на земята,
то е да учи.

Ти трябва да учиш.
Трябва да изследваш
законите на всичко това,
което става в тебе.

Ще започнеш
от себе си,
отвътре.

Като почнеш
от вътрешния живот,
тогава външните прояви на живота
ще почнат да ти стават
по-ясни.

/стр.137/

Основа на живота

Човек трябва да изучава
царството на Невидимия свят,
където ще влезе един ден да живее.

Да приемем Любовта
като основа на живота си,
а пък външната страна на нещата
е второстепенна.

А сега всеки като тури своето
собствено верую
като главно,
то става разединение.

Един ден хората ще станат ясновидци,
ще влязат в другия свят
и ще знаят
това,
което става в Невидимия свят. /стр.137/

Подтик

Да се яви
във вас едно желание,
да имате
това ново схващане за нещата,

да имате
едно приложение. /стр.147/

Вземане на билет

Вие се молите
и същевременно заповядвате
на Господа да направи това и това

и се чудите защо не го прави.

Господ не е ваш слуга.
Вие в дадения случай
се държите вън от Господа.
Влез вътре!

Представи си, че си вземеш
железопътен билет и отиваш на гарата.
И седиш на гарата,
не влизаш във вагона.

Ако не влезеш във вагона,
какво те ползува билетът.
Тогава ще останеш.

Не е важно само да се молиш.
Молитвата е само вземане на билет.

С този билет ще вземеш място
и ще седнеш -
първокласно място или второкласно и т.н.,
във влака.

/стр.135-136/

Взискателност

Знаете ли
колко е взискателна Любовта?

Като влезете
в Любовта,

И щом се разтупка сърцето ти много,
престани да се молиш.

Господ ти казва:
"Чух те!"

Ние не мислим,
че Господ има нужда
постоянно да Му говорим.
Ще Му кажем
най-хубавото:

„Татко,
благодаря Ти,
че ме изпрати на Земята,
ще изпълня
Твоята воля.”

„Днес искам да изпълня
Твоята Воля.”

„Има някоя работа,
която трябва да свърша,
ще я свърша.”

/стр.144/

Сам Господ извади Петра

Не е било възможно
при строгостта на римските закони -
войник
да не бъде на поста си,
да не е буден.

Сам Господ
извади Петра
и благополучно го преведе
през затворените врати. /стр.486/

Взискателност

Ако вие изучавате живота на светиите,
ще намерите,
че те в своя живот са обръщали внимание
на малките неща
и то
с цялата си
последователност.

Търговецът
не трябва да се откаже от търговията.
Той
е турен там за някои неща.
Той няма да бъде
постоянно търговец.

Всички занаяти, които изпълняваме,
трябва да ги изпълняваме
както трябва.

Търговецът трябва да бъде
виртуоз,
също и лекарят
писателят,
ученият и прочие.

/стр.146/

Може ли

Когато един човек се моли,
аз искам да знам
може ли неговата молитва
да достигне до моето сърце,
може ли с неговата молитва
да ме трогне той.

Когато един човек
се моли на Бога,
тази молитва
едновременно принася полза

на всички души в света.

Ако твоята молитва
не може да трогне хората,
тя не е приета от Бога,
 тя се оставя настрана.

Аз само искам да ви покажа
 в какво седи молитвата.

Има една хубава,
красива страна на молитвата
 и тя не е в думите.

/стр.148/

Чуден изглед

Като отидеш при Бога,
какво положение трябва да вземеш?
Говорили ли сте на Бога,
както аз съм Му говорил?

Нито един не се е приближил
 при Бога така,
както аз съм се приближил.
Аз не ви правя упрек.

Ако аз се кача на един висок връх,
казвам:
И вие може да се качите на този връх.

Не считам за грях,
 че не сте се качили.
Но като се качите,
ще имате такова
 разбиране,
каквото аз имам.

Оттам има такъв чуден изглед!

Добро мога да направя

Ние нямаме право да казваме,
че човек е лош,
защото така ще хвърлим едно петно
на Името Божие.

Кажете си:

**"Аз съм добър човек,
Бог ме е създал,
няма нищо,
което да ми липсва.**

Добро

**мога да направя,
учен човек
мога да стана,
добър говорител мога да стана,
красив мога да стана.**

**Не съм развил още тези неща напълно,
но се заемам да развия тези неща,
напълно се заемам да развия
до съвършенство тези качества."**

Не казвайте:

**"От мене нищо няма да стане."
Не хвърляйте петно
върху Божието име,
но кажи:**

**„Аз съм се лутал досега нагоре-надолу,
не съм учил,
но ще се запретна да уча."**

Само по този начин
животът ви ще се осмисли.

/стр.149/

Най-красивият език

Любовта
има
най-красивия език.

Там няма две значения.

Там всяко нещо си има
само едно значение.
Има
само едно име.

И като знаеш това име,
в това е силата.

/стр.152/

Гдето е Духът

Писанието казва:
"Гдето е Духът, там е свободата."

Гдето е свободата,
там е знанието.

Гдето е знанието,
там е добрият живот.

Гдето е добрият живот,
там е щастието.

Гдето е щастието,
там е запознаването

Само ако се запознаеш
с един щастлив човек,
това е запознанство.

Това,
което имате,
е добро.

Но вие още
не сте придобили
вашата свобода.

/стр.152/

Приложение

Вие сте свободни,
но не използвате
вашата свобода.

Богати сте,
но не използвате
богатството си.

Имате знания,
но не използвате
знанията си.

А пък това
за мене е равносилно
на всички отрицателни черти.

Според мене всеки учен човек,
който не използва знанието,
е невежа.

Всеки човек,
който не използва своята сила,
е безсилен човек.

И всеки добър човек,
който не използва своята доброта,
е лош човек.

Това правило
прилагам и върху себе си.

Щом човек
не върши доброто,
не е добър човек.

/стр.152/

Чрез Божественото

Един човек
искам да го погледна,
както Бог иска.

Срещна
някой вол,
някое растение,
някой човек,
някоя река –

искам да ги погледна
както Бог иска.

Едно дърво,
една буболечка
и прочие. Във всичко
работи Божественото.

Във всички тези работи
виждам Божественото,
те са направени
чрез Божественото. /стр.153/

При закона на Любовта

Аз считам малкото
и голямото
за едно и също нещо.

При закона на Любовта
малкото
и голямото
ми считам за едно,
без никакво различие.

А пък щом няма любов,
има различие вече. /стр.153/

Страхът

не е по Волята Божия,
нито пък със страх
хората се изправят.

Страхът не дава
един вътрешен подтик
на душата,
той е само
едно ограничение.

Страхът
не може
да внесе мир в душата. /стр.154/

Взаимност

За да познаеш
дали Бог те обича
то е много лесно -

пробният камък е този:
виж дали обичаш ближния си.

Ако ти обичаш
ближния си,
Бог те обича.

Ако не обичаш ближните си,
Бог не те обича.

Ти казваш:
"Аз не мога да обичам ближните си."
Тогава Бог не те обича.

Има обратен закон:
Искаш ли да знаеш
дали ти обичаш Бога.

Ако ближните те обичат,
ти обичаш Бога.

/стр.157/

Прегръдката

1.

По Божественому
позволява се да прегърнеш
само мъртвия

и като го прегърнеш,
той трябва да оживее.

Живия няма да прегръщаш,
а мъртвия
ще го прегърнеш,
ще го стиснеш и той да оживее.

И като оживее, ще го пуснеш.

И ти ще се радваш,
че си дал нещо от себе си,
живот си дал.

Прегръщането
трябва
да носи живот.

Когато Бог ни прегърне,
Той ни дава нещо от Себе Си.

2.

А пък ние искаме да прегръщаме,
без да даваме нещо от себе си.

Да не се заблуждавате.

Как вие го разбирате този въпрос
или как аз го разбирам
не е важно,
но важно е
действително как е.

Прегръдката,
от Божествено гледище,
трябва да внесе живот.

Внесе ли,
тя е Божествена.

Не внесе ли живот,
тя е една обикновена прегръдка.

Могат да си я имат хората,
но на нея
не може да се разчита.

/стр.159/

Тоягата

1.

Тоягата
е емблема
на човешката воля.

Сегашните хора носят бастуни,
всички носят
и аз нося.

Моят бастун има
един пентограм и един пръстен.

Но когато аз нося бастуна си,
нося го по няколко начина.

Гледам, че някой само го върти
или го туря на земята.
Този човек е с три крака.

Човек, който носи бастун,
или много нещо ще свърши,
или нищо няма да свърши.

Всички маги в древността
са носили тояги,
направени от леска
в ръката си,
а пък сега

всички носят бастуни,
но не са маги.

Магът носи
тази пръчка в ръката си
и в известни случаи само
я употребява.

2.

Да допуснем,
че имате един приятел,
в когото се съмнявате.

Един ден той ви пише:
"Аз ви обичам,
за Вас
съм готов да направя всичко.
Искайте от мен."

Като пише той тези думи,
че всичко може да направи за вас,
вашето мнение се изменя.

Ето, този човек
употребява своята магическа тояжка -
своето самопишещо перо.

А пък ако пише той,
че иска да те утрепе,
тогава съвсем друго действие
ще има неговото писмо.

3.

Когато някой маг
 прави известни движения,
той е свързан с природата.
В природата
всичко е разумно.

Например
известен облак е разумен.
Аз напиша
 едно писмо
на онзи, който ръководи
течението на този облак.
Пиша му:

*„Моля Ви се,
 бъдете така добър,
 ще съм много благодарен,
ако може да отклоните това течение.“*

И ако напиша едно писмо
до този,
 който ръководи дъжда,
то ще спре дъждът.
А може
да се направи и обратният опит:
 да вали дъжд.
Или пък

духа силен вятър.
 Вие
имате магическа тояжка -
може да го спрете.

4.

Сиромас сте.
 Сиромашията,
това са облаци.

Има велики духове,
които ръководят сиромашията.

Ще им напишеш едно писмо
и ще им кажеш:

„Не ми прашайте тези слуги.
Аз имам намерение
сам да си слугувам.“

Сиромашията
е един слуга,
който иска да ти слугува.
Ти ще кажеш,
че сам искаш да си слугуваш.
А защо

идва сиромашията?
Всеки,
който е писал на Господа
да му прати някого,
който да му слугува,
тогава идва сиромашията.

Ще дойде някой си просяк
или някой разбойник -
те са все слуги.

Онзи,
който ще трябва
да ни слугува,
той не трябва да е
по-долен, по-невежа.
Той трябва да бъде по-умен.

Учителят служи,
а учениците изпълняват.
Майката слугува
и детето
изпълнява волята на майката.

А пък ние сега искаме
служителство от слабите,
хилавите и невежите.
Какви слуги могат да бъдат те!

Христос казва: „Пазете се
от всички тези заблуждения,
иначе ще се лишите
от едно голямо благо.“

ти не можеш да обичаш Бога.

А пък при любовта си
към ближния
ще участва
твоего Божествено естество.

/стр.164/

Единственото правило

Ти трябва да обичаш
ближния си
така, както Божественото обича.

Или, с други думи:
Бог,
Който живее в тебе,
дай му място да се прояви

и заедно с Него
и ти вземи участие
в тази любов.

И ако това правило се прилага,
много малко мъчнотии ще има.

Това правило
могат да го приложат
учители,
ученици,
слуги,
господари,
всички.

В семействата
мъжът и жената
могат да приложат това правило.

Тогава други правила няма.

Другите неща
са лотарийни билети -
я излязат, я не.

Но този е единственият билет,
който всякога печели.

Като го вземеш, ще спечелиш от него.

/стр.164/

Благослов

Будно да бъде съзнанието ви
в любовта ви към Бога и към ближните.

Будно да бъде съзнанието ви
към мъдростта и към Божията светлина.

Будно да бъде съзнанието ви
към светлината ни,
към светлината на нашите ближни.

И светлината на нашите ближни
да бъде будна към нас.

Будно да бъде съзнанието ни
към истината
и силата на истината да обгръща вас
и всички, които обичаме. /стр.165/

Молитвата

Молитвата,
това са хубавите отношения,
които
човек може да има към Онзи,
Който му е дал живота,

към Онзи,
Който разбира

всички негови нужди.

/стр.215/

Да видите Христа

Вие мислите,
че като видите Христа,
всичките ви работи ще се изгледят.
Прави сте.
Идеята ви е права,
но има нещо непълно.

Защото мнозина
видяха
в Израел
Христа,
но нищо не стана.

Не казвам,
че желанието ви е лошо,
то е едно
от хубавите ви желания.

Но в това виждане трябва да влезе
един много съществен елемент.
Да видиш Слънцето с обич

и когато го видиш,
да се зарадваш и то
да внесе в душата ти нещо.

А пък да видиш Слънцето,
ти едва го видиш и се отдалечиш,
без да изпиташ обич,
то никаква полза няма да ти принесе.
Това
не е никакво виждане.

Под „виждане“
ние разбираме
постоянна връзка,
която съществува
в живота вътре.
Вие искате да видите Христа.

Кой е уреждал живота ви?

Онези щастливи минути в живота ви
на кого се дължат?

Онези, хубавите ваши мисли,
хубавите чувства
и хубавите постъпки
на кого се дължат?

/стр.172/

Естеството на страданията

*По какви причини
идват страданията?*

*Кое е естеството на самите страдания
и могат ли
да се избегнат?*

Всякога се дават
два отговора,
които са верни.
Единият отговор е:
те са неизбежни.

Другият отговор е,
че може и без тях.

Защото в ада
без мъчения не може,
а в Небето
няма никакви мъчения и страдания.

Ако [те са] необходимост,
трябва да ги има и на Небето.

В ада
без мъчение и без страдание
не може,

а пък на Небето
може
без мъчение и без страдание.

/стр.179/

Сътворение

Всяка енергия,
която не е употребена за работа,
тя е груба.

Тя причинява вреда
и трябва
да се впрегне в работа.

При страданието
имаме такава една енергия,
която съществува
по стечение на обстоятелствата,
на условията.
Тази енергия

трябва да се превърне
в една вътрешна хармония.

Докато се тури
тази енергия на работа,
човек страда.

/стр.180/

Съграждането

Страданията,
това са материали
от които се градят
нашите бъдещи жилища.

Щом искате да имате
едно хубаво жилище,
непременно трябва да страдате,
за да се съгради това жилище.

А пък всички
ваши въздишки
са ежедневните плащания
на работниците.

Въздишаш -
плащаш,
докато се съгради къщата
и се измаже. /стр.182/

Ще се оправят

Пусни Господа
да вземе участие
в ТВОЯ ЖИВОТ

и всичките ти работи
ще се оправят.
/стр.184/

Когато Бог е създал човека

Има едно предание:
Когато Бог е създал човека,

очите на Господа всякога го гледали
и човек се усещал стеснен
и казал:

*"Стига вече това гледане,
човек малко
трябва да е свободен."*

И Господ почувствувал това нещо
и се отстранил от човека -

каквото прави човек,
Господ да не го гледа.

И когато Бог се ограничил,
тогава се вмъкнало страданието
и човек си казал:
"Сега ще направя това,
което душата ми иска,
свободен ще бъда."

И в тази свобода,
която почувствувал,
се е вмъкнало
сегашното страдание.
/стр.184/

Той ще ви покаже Пътя

Вие искате
да дойде Христос
и вие да бъдете
на първо място.

Като дойде Христос,
ще вдигнете кръста си
и ще тръгнете след Него.

Правилно е вашето схващане.
Много правилно мислите,
но това ваше
правилно схващане
не го туряте на място.

Като дойде Христос
вие трябва да влезете вътре
и да му дадете място
да ви покаже
как е разрешил въпроса.

Той ще ви покаже Пътя.

/стр.185-186/

Плачът

1.

Плаченето в природата
какво е?

Няма по-мощна сила
у човека
от плача.

Това е мощното,
това е великото.
Когато ти плачеш,
ти можеш да искаш.

Това е мощната сила,
която разтопява нещата.

Водата
всичко разтопява
и освобождава.

2.

Плачът има
една друга, духовна страна.
Не да плачеш
за материални работи.

Трябва да плачеш за духовното,
че плачът ти
да се обърне после
в радост.

Ти, като посееш едно семе,
ще плачеш отгоре му,
ще го поливаш,

и като израсне то
и събереш плодовете му,
ще се радваш.

Плакал си много,
но после
ще се радваш на плодовете
на твоите сълзи.

И ако не беше ти плакал,
не щеше да има плод. /стр.186/

Познаване

Познаването
на опакото на нашия живот
не е познаване.

Трябва да познаем
онова, което носи в нас
доброто,
свободата,
/стр.219/ любовта.

Всеки от вас

Няма какво да се осъждаме -
животът на Земята
не е устойчив.

Ние тепърва изучаваме
живота
на равновесието:

как да ходим,
как да живеем,
как да чувстваваме,
как да мислим.

Всеки от вас има
богати условия

за развитие.
/стр.188/

Учете се!

Учете се

да благодарите!

/стр.233/

Тонът „Фа”

1.

За да познаеш един човек,
трябва да знаеш кой
му е основният тон.

Вашият живот
е преплетен с тона „фа”,
а пък тон „фа”
е тон на Сатурн:
Всеки един иска да стане господар,
но за да стане господар,
трябва да има
блага, богатство, сила.
Това са все материални работи.

Трябва да знаете,
че целият български народ
е построен върху два тона:
„ми” и „фа”.
Всичките му хороводни и други песни
започват от „ми” и „фа”.
Той не може да се справи
с „фа”.

„Фа” е материалният живот.
Да се справи
с материалният живот,

Тя ще бъде музика на Любовта.
Тя ще придобие своя нрав
от любовта -
не от чувствованията.

И в този смисъл
музиката
ще е вече сила.

Като имаш да даваш на някой човек,
ще му кажеш някоя песен
и няма да ти иска да му платиш.

/стр.188/

Небето

Небето
е разумният свят.

И тук може да го имате.

/стр.189/

Идването на Любовта

1.

Любовта
не седи в чувствата,
а щом се намерите
пред лицето на Този, Който ви люби,
у вас се заражда
желание да вършите нещо.

Щом нямате любов,
у вас няма такъв импулс,
нямате инициатива.

Щом дойде любовта,
и инициативата идва.

Аз съм правил наблюдения.
Като дойде любовта,

човек запалва огън,
точи,
меси.

Казвам: **Любовта тук е дошла.**
Всички са весели.

2.

Като дойде любовта,
всички ще бъдете
със запретнати ръкави.

Ще бъдете хубаво облечени,
весели
и ще съблечете старите дрехи.

Че сте гол,
това е една стара дреха.
Че не ви върви,
това е един стар костюм.
Че не ви разбират,
това е трети скъсан костюм.
Че сте малко сиромаси,
това е четвърти, още по-стар костюм.

Това са все стари костюми.

Ще обличате
новите костюми,
при които
ще ви върви.

Всяко нещо,
което е привнесено от Любовта,
вземете го.

То е благословено.

/стр.191/

Да работи

Ако човек върви
по пътя, който му е определен,
той ще бъде доволен.

Човек да мисли
и да работи.

Той се намира
в един свят
с грандиозни неща.
Той трябва да работи,
а пък той
седи.

Той да работи
Божията работа.

Навсякъде
и всякога
той може да работи Божията работа.

Животът
е много хубаво училище.

/стр.193/

Да възраст

Всеки един от вас
трябва да се стреми

да възраст в него
това,

което Бог е вложил

от създание на мира. /стр.194/

На най-хубавото място

Човек е на най-високото,
на най-хубавото място
само когато може
да бъде полезен на всички.

Една книга,
която я отварят да я четат,
е на мястото си;

една свещ,
която свети,
е на мястото си,

и хлябът,
който хората ядат,
е на мястото си. /стр.198/

Да даде ход на Божественото

Някой ви казва:
"Много ви се радвам",
но това не е още
онази дълбока признателност.

Някой казва:
"Аз много
благодаря на Бога."

Нищо не благодари.
Това са празни приказки.

Като каже човек
"Благодаря на Бога",
това значи

да бъде носител на всичко онова,
което Бог е вложил в него.

Да даде
ход на Божественото
и да употреби
всички онези методи,
които са вложени
от Бога в него.

Привилегия

Има една страна
на младостта,
която вие
още не сте засегнали.

Това,
което хората наричат „младост”,
не е младост,
то е сянка на младостта.

Това,
което хората наричат „старост”,
то не е старост,
то е сянка на старостта.

И всички вие
минавате за стари хора.

Това е
голяма привилегия.

От милиони години,
откак се е създадо Небето,
има само
24 старци.

И всеки счита за голяма привилегия
да види такъв стар човек.

И като го види,
трепва му сърцето.

/стр.206-207/

Животът

Онова,
което Бог е вложил в нас,
ние трябва да го посеем.

Вложеното в нас
трябва да даде плод
и да опитаме този плод.

Това е животът.

И ако ние не можем
да опитаме този Божествен плод,
тогава самият живот
остава за нас неразбран.

/стр.208/

Божественото начало

Човек,
който иска да бъде млад,
всичко хубаво
да посява в себе си,

а пък старият
трябва да има плодове -
тогава
животът
има смисъл.

А пък
ако човек на младини
изяде това,
което
е трябвало да посади,
той на старини ще мисли
само за онзи свят,

ще го връщат
и все ще го връщат,

докато
разбере Божественото начало.

/стр.207/

Да постигнете

Когато човек търси
Истината,
не трябва да има никакъв страх
в душата му.

Страхът
си има
своето място.

Турете страха
на неговото място.

Нека той да не е господар
защото
ако го направите
господар на живота,
нищо няма да постигнете.

/стр.210/

Към зазоряване

Имайте
свещения страх,
но се избавете
от обикновения страх!

Обикновеният страх е терзание,

смаляване, смут, несполуки
и най-после
човек се обезсърчава и се отчайва
от себе си.

А пък в свещения страх
човек се повдига.
Там
човек отива към зазоряване.

Помнете
тази разлика.
Не туряйте
на мястото на обикновения страх
свещения страх!
Това значи
да турите на мястото на силния -
слабия,
на мястото на разумния -
глупавия
и на мястото на здравия-
болния.

Това трябва да бъде
едно вътрешно различие,
за да разбирате живота.

/стр.211/

По-добрият материал

Ако аз открия в един човек
един скъпоценен камък,
това си е
скъпоценен камък.
Ако намеря
просто камъче,
това си е просто камъче.

Простите мисли,
желания и постъпки
нищо не допринасят.
Времето

ще събори къщата,
ако е направена от кал.

Човек умира,
понеже
къщата му
е направена от кал.

Съблазнява се,
понеже
мислите му са направени от кал.

Неразположен е духом,
понеже всичко е от кал.

Господ е направил
човека от кал,
понеже нямам
по-добър материал.

И ако ти
приготвиш
по-добър материал,
Господ
ще те направи
от него.

Казва се,
че в последно време
Бог ще ни роди.

Значи
трябва да приготвим нещо. /стр.222/

Да повдигне

Когато
човек влезе
в една лоша среда,

той трябва
да повдигне
средата. /стр.223/

Изпитанието

Изпитанието
е един вътрешен
опит.

Разумното в природата е,
което ви опитва.

Изпитват ви,
за да видят докъде сте достигнали
във вашето развитие
и дали
може да издържите
или не.

Някой път Невидимият свят
ще ви даде сиромашия,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде невежество,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде знание
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде сила,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде вътрешни добродетели,
за да ви изпита.

Защото истината седи в това.

Ако искате да знаете
най-малката истина,
[тя] е следната:

Докато вие не станете
пълен проводник
на Божествената Любов
или на Божествената
Добродетел,
вие не може да имате никакво понятие
за реалността на нещата.
/стр.224/

Богатства

Преценете
това,
което

Бог

е вложил
в другите.

/стр.231/

Свещеното даване

Аз говоря
за свещеното даване.

Онзи,
Който е поверил на тебе всичко,

отдай Му всичко.
/стр.218/

Да обича

Има една сила в света,
по-висока
от всяка друга сила.

Това е Любовта.

Не може
да бъде силен човек,
ако
не знае
да обича.

/стр.227/

И след смъртта

Само любовта,
която си опитал в душата си,
само чрез нея
ти можеш да живееш.

И само знанието,
което си имал в твоя дух,
само истината, която ти си поддържал,

живеят и след смъртта.

/стр.417/

Лице в лице

Аз зная всичко онова,
което хората не знаят.

Което хората не знаят,
аз зная.

Две неща
зная:

има същества,
които
знаят това.

Това
което хората не могат
да направят на Земята,
има същества,
които могат да направят.

А пък има неща,
които напредналите същества
не могат да направят,

а други същества,
и от тях
по-напреднали
могат да направят.

Има
една редица
от възможности

и Писанието
казва:
"Невъзможното
за човека

е възможно
за Бога." /стр.233-234/

Малка надежда

Ти се усещаш ограничен
и търсиш да намериш почва в себе си,
вяра в себе си,
за да се освободиш.

Когато човек изгуби
вяра в себе си и се отчая,
първото стъпало
е да му се даде
една малка надежда,
да не мисли, че всичко е свършено.

Той казва:
"Всичко е свършено."

Да измениш хода
на неговата мисъл.
Това е истината.

/стр.378/

Да внесете доброто

Като се борите вие
вътре в себе си,
решете
да поправите
вашите
минали погрешки
и да внесете доброто.

/стр.235/

Който се учи

Човек
е изпратен на Земята
да се очисти.

Земята
е място за чистене.

А под думата
"чистене"
трябва да разбираме учение.

Защото човек, който се учи,
той може да се чисти. /стр.270/

За да видя себе си

Някой път вие носите
едно тайно презрение.
Казвате за някого:
"На онзи не му стига умът."
Не мислете така,

защото
той може да е простак
по отношение на тебе,
прав си;

но по отношение на тези,
които знаят повече от тебе
и ти си простак.

Каквото
заклучение
теглиш за някого,
ще теглят и за тебе.
Защото

и ти не си от много учените
в сравнение с по-напредналите.

Ще съзнаваш това нещо,
ще си казваш:

**"Този човек е невежа,
но и аз
приличам на него
по отношение
на другите, по-умните.**

**И благодаря,
че го срещнах,
за да видя себе си."**

Така като разсъждаваш,
ще се отвори
една нова реалност за тебе.

Ще кажеш за някого:

**"Този брат може
да прогресира,
следователно
и аз
мога да прогресирам."**

Кажете си:

**"В него има добри заложби;
и в мене
има също добри заложби."**

Духът Божи

чрез този брат
ти показва
какво не ти достига.

Ще учиш!

/стр.234/

Което Христос е направил

Всеки от вас може
да направи това,
което Христос е направил.

Че, ако не може да направи това,
което Христос е направил,
то всичките усилия са напразни.

Христос е започнал

да изпъжда бесовете,
но вие трябва да отидете в пустинята
и да станете господари на духовете,
да ги изпъдите.

Във вас има толкова духове,
че често пъти не знаете
вие ли сте или не.

Много нещо се опитвате да обяснявате
с темперамента, с наследството.

Никакъв темперамент,
никакво наследство.

Ако си ял
мъчносмилаема храна,
наследство ли е това?

Ти усещаш,
че храната е лоша -
не яж такава храна. /стр.236/

Да сте готови

Има една работа,
която трябва да се свърши.

Всички трябва да станете
едно с Христа,
по стремеж
да почнете да работите.

Да сте готови
за Царството Божие. /стр.237/

Вяра без съмнение

Има вяра,
която изключва
абсолютно всяко съмнение.

Ще кажеш: „**Да бъде здрав.**
нищо повече.”

И ще бъдеш здрав.
/стр.240/

Да бъде силен

Човек да бъде силен,
да бъде в състояние
да заповядва на духовете.

Той трябва да знае,
че е силен
и да не се обезсърчава.

Гладувал е три дена -
няма какво да се обезсърчава.
Няма да умре.

Няма какво да се обезсърчаваш,
защото, ако ще умреш,
и да се обезсърчаваш, и да не се обезсърчаваш,
ще умреш, какво от това?

Най-добре
умри без обезсърчение.

Дошли са лекари и ти казват,
че след 3-4 дни ще отидеш на онзи свят.

Какво трябва да правиш?
Кажи:
"Няма да умра!"

И няма да умреш!
Има много примери.
Човек казва:
"Няма да умра, нищо повече!"

Защото да умре човек
не е по Божията Воля.
Бог не направи хората
да умират.

Смъртта дойде
по съвсем друга причина.
И следователно, ако вие
отхвърлите причината,
то смъртта не може да има
власт над вас.

/стр.238/

Разчитай на неизменното

Разчитайте на онази любов,
която е вътре във вас.
На Любовта Божия,
която е неизменна.

Разчитай на Бога,
разчитай на това,
което е неизменно.
Човешката любов
е посторонна.

Най-първо
се запознай с Любовта,
която е неизменна,
на която може да разчиташ. /стр.241/

Не принадлежи на тебе

Когато у тебе има
всичката добра воля,
но хората не искат
да живеят с тебе добре,
остави ги спокойни, свободни,
не се безпокой.

Остави това
на Божествения Промисъл.
Бог
да уреди работите.

Тази работа
не принадлежи на тебе.

/стр.243/

Дето живеят разумни души

Небето
е място на същества,
които са станали напълно господари
на своите слабости.

Някой казва:

"Аз имам известна слабост."

Царството Божие

не е за слабите.

Царството Божие

не е за децата,

а за силните, за разумните същества.

Царството Божие

е място,

дето живеят разумни души,

които се разбират

и всеки човек там е толкова внимателен,
че той счита интересите на другите хора
като свои интереси.

Той не поставя

своите интереси по-горе

от интересите на другите хора.

Вие се пригответе да влезете

в този, новия живот.

Тогава на Земята

можете да опитате.

Живеете между хора,

които не ви разбират -

вие се опитайте

да имате мир в душата си.

/стр.244/

Единственият метод

Вие някой път

се интересувате от това

как другите хора живеят.

Аз посещавам
всички религиозни общества:
и православните църкви,
и евангелските,
и теософите.

Какво са проповядвали
учителите в миналото, знам.

Какво проповядват сега,
също знам.

Има само един метод
за прилагане на Божественото учение.

Много пътища има.

Ти не можеш да приложиш
каквото и да е учение
без любов.

Степента
на твоето разбиране
ще зависи
от степента на твоята любов,
която имаш
към Бога.

/стр.245/

Най-приятната работа

Във вършенето
Волята Божия
няма никакъв труд.

То е най-приятната работа,
която човек може да има.

Никакъв труд,
никакво мъчение,
никакви спънки.

Мъчнотии има
 преди да се научиш
да вършиш Волята Божия,

но щом се научиш да я вършиш,
по-хубава
 и по-приятна работа
от нея няма.

/стр.247/

На работа!

1.

Почнете със себе си -
дето имате някои дивачки,
да ги присадите
 с хубави плодове.

Дето има празни места,
 посаждайте.

2.

Имате известни лоши навици -
 не се безпокойте.
Сприхав сте – нищо не значи.
 Това е отлична енергия.
Впрегни тази енергия
 на работа.

Обичаш да говориш –
 отлична работа.
Говори обаче навреме
 и само хубавото.

/стр.247/

Чадата Божии

Истински е вътрешният път.
Онази вътрешна свобода,
която всеки от вас
 трябва да има.

Чадата Божи
трябва да бъдат свободни.

Всеки един човек,
който няма вериги,
той е чадо Божие.

Всеки, който има вериги,
той е затворник.

Всяко чадо Божие
е извън затвора вече,
 ангелът е дошъл.

Тъй седят нещата.

И всичките вериги, които ви спъват,
не е лошо, че ги носите,
но все някой ден ще дойде ангелът,
ще го послушате
 и ще излезете вън от затвора.

Ще се събудите
и ще започнете да работите. /стр.254/

Осъществяване

1.

Не че Господ не слуша,
но съдът, който носиш,
 не е както трябва.

Като идеш, трябва да носиш един съд,
че каквото поискаш,
Господ ще ти даде.

Ако не носиш нищо,
Господ не дава.

2.

Като идеш при Бога,
трябва да носиш ума си -
ще ти даде нещо за ума.

Като идеш при Бога,
трябва да носиш нещо за сърцето си -
ще ти даде нещо за сърцето.

Като идеш при Бога,
ще носиш и тялото.

Но ако идеш без тяло,
ако идеш без сърце и без ум,
при Бога нищо няма да получиш.

3.

Вие отивате без ум,
без сърце, без тяло при Бога
и искате Господ да направи
много чудеса заради вас.

В това отношение
вие сте на един крив път,
защото Бог е Любов
и Той е благост.

Той е, Който е създал всички
и грижи се и за най-малките същества.
И чудно е защо именно към тебе
е имал особено отношение,
че теб само е забравил?

Трябва да търсиш
причината у себе си.

4.

Има нещо,
което ти липсва,
което като откриеш
и поставиш на мястото му,

молитвата ти
непременно ще бъде чута.

/стр.259/

Представяне

Всяка твоя мисъл
е едно твое произведение.

Тази мисъл,
която се ражда в твоя мозък,
тя ще те представи отвън.

Тази твоя мисъл е потребна,
тя не е само за теб.

В тебе ще се роди едно чувство.
Ти пред комисия ще го представиш.

Направиш една постъпка -
тя не е твоя.

Картината
не принадлежи само на художника,
който я е рисувал.

Навсякъде,
трябва да знаете,
е същото.

Една майка
роди едно дете.

Тя не го ражда за себе си.

/стр.263/

Задачата

Ученикът,
каквато и задача да му дадат,
той трябва да се опита да я разреши.

Може да е мъчна -
това не показва,
че задачата не може да се разреши.

/стр.264/

Обнова

Всякога трябва да има
една обнова в човешката мисъл.

По-следващата мисъл
трябва да бъде по-хубава.

Всякога една мисъл
трябва да бъде по-усъвършенствувана.

Докато достигнете до едно положение,
че сами да сте доволни
от своите мисли.

/стр.264-265/

Което поддържа свободата

Поддържайте всякога
добрите мисли,
добрите чувства,
добрите постъпки.

Това е,
което поддържа свободата.

И вие
ще бъдете свободни.

/стр.265/

Отношенията на Бога

Човек трябва да мисли.
Той има едно сърце,
което постоянно трепти,
и един стомах,
който всякога е готов да работи.

Сам човек представя
едно предметно учение.

Човек в самия себе си
трябва да извади законите

как трябва да живее,
как трябва да вярва
и как трябва да постъпва.

Правилата
са в него написани. /стр.269/

Истината

Трябва да станете деца
на Шестата раса.

Трябва да изучавате
какво нещо е

Божествената Истина. /стр.462/

Ще те държат отговорен

Ти не трябва да вземаш нещата
на вяра.

Ти можеш да вярваш,
но ако отидеш при бакалина
да вземеш ориз,
този ориз няма да го сипеш в тенджерата,
защото ти го е дал бакалинът,

но ще го вземеш,
ще го разсипеш,
ще го почистиш,
защото много пъти
бакалинът продава и това,
което не трябва да се продава.

Той продава за ориз
неща, които не бива да минават за ориз.

Колко прах продава с ориза?
Той няма право
да взема пари за праха,
а взема.

И ти нямаш право
да ядеш праха.
Нито камъчетата.

Защото, ако ядеш праха
или камъчетата,
ще те държат отговорен. /стр.270/

Да опиташ светлината

1.

Ние знаем,
че изгрява Слънцето,
лъчите ни са свидетели за това.

Не само да знаем,
че Слънцето е изгряло,
но това Слънце
ни е потребно.
То носи здраве.

2.

Целият земен живот
е обусловен
от Слънцето.

Здравето ти
е обусловено от Слънцето.

Ти, най-първо,
не знаеш какво ти праща Слънцето.
Казваш,
че Слънцето ти изпраща живот.

Но този живот
не си го добил.

Казваш,
че Слънцето ти изпраща светлина.

Така е,
но не само трябва да вземеш по нещо,
трябва да опиташ
какво всъщност представлява.

Светлината
може да се опитва,
както опитвате захарта, хляба.

/стр.270-271/

Да се прояви

Когато ние не живеем добре,
това засяга Бога.

Защото Бог всякога иска
да изправи една погрешка,
понеже
ние, които живеем в Бога,

ние сме проводници
на едно благо,
което излиза от Него.

А пък Бог иска всякога
едно благо,
което излиза от Него,
да се прояви.

/стр.271/

Кое е то?

Всяко едно лошо състояние,
което човек има в себе си,
всеки един недъг показва,
че на човека му липсва нещо.

Имаш някаква болка в себе си -
липсва ти нещо.

Коремът те боли -
липсва ти нещо.

Сиромаш си -
липсва ти нещо.

Страхлив си -
липсва ти нещо.

Някой казва:
"Страхлив съм" -
липсва ти нещо.

Как ще излекуваш страха си?

„Не съм добър човек” -
липсва ти нещо.

/стр.271/

Да видите изгрева

Вие излезете,
погледнете Слънцето и казвате:
"Изгряло е Слънцето,
колко е червено.
Има малко облаче."

И после
си обърнете гърба
и влезете вкъщи.

Вие не сте видели още
изгрева на Слънцето.

Вие от Слънцето
трябва да вземете нещо.

И като влезем вкъщи,
трябва да видите

какво са ви пратили оттам
и целия ден
ще бъдете весели.

/стр.273/

Присъствието на Бога в нас

Правата мисъл
показва
присъствието на Бога в нас.

Когато казваме,
че не трябва да търсим Бога отвън,
а отвътре,
то моята права мисъл
показва,
че Бог е отвътре.

Щом Бог е отвътре,
моята мисъл
ще бъде права.

Щом Бог е отвън,
моята мисъл
ще бъде крива.

/стр.274/

И най-малкото добро

Човек
трябва да оценява
и най-малкото добро,

колкото и да е малко. /стр.223/

Тук и сега

Днес какво може да разберете,
какво може да приложите,
е най-важното.

Ние оставяме миналото и бъдещето.

Те са реалности,
които сами
ще се справят със себе си.

Но настоящият момент,
сегашното положение,
ще разреши
един от най-важните въпроси.

Ако сега
пропуснете нещо,
ще има една междина.

Това може да се поправи някога,
но кога ще го поправите?

Вие казвате,
че без погрешки човек не може.

**Може ли без погрешки?
Може.**

Няма да допуснеш погрешка,
понеже тази погрешка
тебе те засяга най-първо.

Ти ще отваряш на четири очите си.

Защото тези погрешки
ще ти ги турят на гърба
и ще ги плащаш. /стр.275/

Много не трябва

Вие сте уморени някой път.

Какво нещо е умората в човека?

Умореният човек
носи голям товар на гърба си.

Уморил се е човек
и при това всички проповядват,
че много не трябва
да има човек на гърба си.

Тури малко на гърба си,
колкото за едно ядене. /стр.276/

Днес да се роди

Днес да се роди
една мисъл във вас
от това, което чувате.

Да се измени
вашето състояние,
да станете богат.

Искам,
който е сиромаш,
да стане богат днес.

Ако станете
богати днес,
разбрали сте ме.

Ако не станете
богати днес,
не сте ме разбрали.

Трябва
да бъдете богати днес,
нищо повече.

Ако не станете
богати днес
ваша е отговорността.

/стр.278/

Знанието

1.

Аз разбирам под „богатство“
разбирането в даден момент,
връзката ви с Бога.

Когато аз се свързвам с Бога,
знанието идва със светлината.

2.

Има едно знание,
което не търпи
да се говори за него.
Аз го разбирам.

Разбирам,
че цялата вселена
се отваря за нас.

Разбирам
живота на ангелите.

Но щом поискам
да ги определя,
виждам,
че то е нещо,
което не се определя.

То е като музиката.

Като слушам,
приятно ми е и казвам:
Много хубаво свири този човек.

Не го зная
къде е учил по музика,
но свири хубаво.

Това
е достатъчно за мене.

Колко му струва цигулката,
не зная,
но зная, че неговото свирене е хубаво.

Казвам:
**Приятно ми е,
много хубаво свири.**

/стр.278/

Може да знаете

Ако вие
музиката, която ще ви свирят,
не я разбирате

и ако искате да определите
откъде е дошъл този,
който е свирил,
какъв е,
колко му струват билетите,
колко му струва цигулката ...

Може да знаете много работи,
но ако сте глухи
и когато свири,
само ще виждате
движението на лъка,

вие тогава имате
само външна връзка.

/стр.278/

Вътрешният учител

Онзи, който ще ви учи,
той не трябва да умира.

Това
е вътрешният учител.

Като дойде
този вътрешен учител,
ти ще гориш,
ти целия ден ще гориш,
ще бъдеш
една запалена свещ

и като дойде учителят,
ти не можеш
да бъдеш сиромаш,
ти не можеш
да бъдеш един просяк,
един грешник.

Учението,
което трябва да учите,
е учение на Любовта.

/стр.279/

Произхода на смеха.

Знаете ли произхода на смеха?

Когато човек си не разбира работите,
всякога се смее,
а пък, когато съвсем загази,
тогава ще плаче, ще скърби.

Някой е сериозен,
много сериозен,
загазил е съвсем.

Когато някой човек
иска да се прикрие нещо,
малко се засмее.

Вътрешно е недоволен,
но уж няма нищо,
а пък има нещо,

а пък като е съвсем загазил,
той скърби.

Смейте се,
не е лошо.

Аз като се смея,
с всяка моя усмивка
изправям една погрешка.

Най-първо
се засмея отвън и казвам:
Поправям погрешката.

Тогавата усмивката
има смисъл.

При всяка една усмивка
трябва да поправа
една погрешка,
а при всяка една скръб -
да се поправи един грях.

Щом с усмивката си
не съм поправил една моя погрешка
и щом с една своя скръб
не изправям един грях,
тогава те са безпредметни.

Като срещнеш един приятел
и той се усмихне,
то този приятел
ти е донесъл един подарък
и си поправил една погрешка.

/стр.280/

Чергите, които бухате

Всички тези работи,
които говоря,
уподобявам чергите,
които бухате,
за да излезе прахта навън.

Но виждате,
че с бухане само
няма да стане.

Туряте ги в коритото.
И после
изсъхват на въжето,

после ги прекарвате
през ютията
и ги туряте на мястото.

/стр.280/

И най-малкото добро

Човек
трябва да оценява
и най-малкото добро,

колкото и да е малко. /стр.223/

От тази светлина

1.

Имате едно приятно
състояние на душата си.
Част от тази светлина
дай и на онзи,
който е до тебе,
да има същото разбиране.

Или някой път
ти се храниш с хубаво ядене –

Дай и на другите.

2.

Аз съм наблюдавал
старите дядовци какво правят.
Имат си една масичка,
извадят жълтичките
и ги наредят на купове.

Златните – отделно на купове,
сребърните – също на купове
и ги броят.

Влиза внучето,
вижда куповете,
погледне дядото така,
иска да му даде.

Дядото казва: „Дядовото,
от кое да ти дам?“

Дядото взема една монета
и му дава.

Детето,
като вземе монетата,
тича при бакалина.

От златния куп
трябваше
дядото да даде на внучето си.

3.

Щедри
трябва да бъдете.
От всяка една мисъл,
от всяко свое чувство,
от богатството, което имаш,
дай на някого.

Щастието и благото
трябва да бъдат като светлина,
която да проникне навред.

/стр.281/

Единствената

Любовта
е една велика сила -
и в най-малката доза ако я вземете,
като повярвате,
се увеличава.

Единствената сила,
която всякога се увеличава,
е любовта.

Не търсете
голямата любов.
И малката любов,
в какъвто и размер да е,

тя за един кратък момент
може да се увеличи.

С любов
всичко се придобива.

Без любов всичко в света е мъртво.

/стр.281/

Да го живеете

Това разбиране,
което не само го схващам,
но в което аз живея,

искам
и вие да го живеете.

Днес,
целия ден.

/стр.282/

Което дава радост

Онова, новото,
то е важното.

Всеки ден
трябва да схване човек
необикновеното в живота.

Това,
необикновеното в живота,
то е,
което дава радост.

Днешния ден

Колко трябва на човека
на ден,
за да се прехрани?

Един хляб му трябва.

Ако ти донесат
100 хляба,
питама те,
защо са 99-те -
какво ще ги правиш?

Ако ги оставиш
за втория ден,
стават по-сухи,
на третия – още по-сухи.

Всеки ден
като донасят по 100 хляба,
след 100 дена това са 10 000 хляба.
Какво ще ги правиш?
Цяла година ще ги ядеш,
но ако си ги превърнал
на сухари.

Много пъти
мислите на хората са като сухари.
Умът им е пълен със сухари
и желанията им
са все сухари.

Много мисли някой,
но тия мисли
не могат да го ползват.

Камилско перо

Можем да бъдем богати.
Богатството в Божията програма
е едно камилско перо,
което някоя дама
трябва да тури на шапката си.

Това е богатството.

Толкова е важно.

Хубаво е,
но като дойдеш в Божествения свят,
Господ казва, че и без това перо можеш,
това не е съществено.

Ти искаш
да станеш учен, поет, певец,
но Божията програма
и без туй перо може.

/стр.286/

Възторга от Знанието

Аз ходя между цветята,
гледам ги,
но се връщам къщи,
отварям
книгата на някой учен човек,
който описва цветята.

Аз 20 пъти
съм ходил при тия цветя,
но се възхищавам
от написаното за тях,
колко учена работа е.

Това състояние
аз го уподобявам:
Баща ти е оставил голямо богатство
и ти знаеш къде е.
Идва някой учен човек,
отваря касата на баща ти,
отваря туй богатство

и започва да ти дава
по една златна монета,
втора, трета.

Ти благодариш,
а си глупав да разбереш,
че то е твое.

Той ти дава от твоето,
от богатството
на твоя баща.

Ти сам можеш
да си вземеш от него.

/стр.286/

Да ти даде от силата си

Има едно знание,
при което хората
се нуждаят от проводници.

Ако те не са,
ти не можеш да придобиваш
туй знание.

Ако ти си изгаснал въглен,
само по себе си
не можеш да се запалиш,
освен ако при тебе не дойде
друг запален въглен,

да ти даде от силата си,
да се запалиш и ти.

/стр.286/

Състоянията

В Гадаринската страна,
 която е срещу Галилея,
Христос среща един беснуем,
който дрехи не облича,
ходи по гробищата,
не се спира къщи.

Много пъти и вие се намирате
в едно ужасно вътрешно състояние.
Не може да се поберете
 в кожата си.
Хората ви стават противни,
 криви,
измъчвате се.
Виждате само злото в хората.

Търсите някоя философия,
която да ви облекчи малко.

 Цели легиони
са влезли в тебе
 и са обърнали всичко
с главата надолу.

При такова състояние
 ти не можеш да имаш
ясна представа за живота.

Всички тия духове
трябва да излязат,
трябва да ги изпъдиш навън. /стр.286-287/

Лошото състояние

Какъв е
 църът на това? -

Чистата кръв.

Тия духове
ще ги държиш гладни
 в кръвта не трябва да има

никаква нечистота,
с която да се хранят.

Никакви нечисти желания,
защото всяка нечистота
е храна за тях.

Никакви лоши постъпки,
понеже лошите постъпки
са храна за тях.

Хигиена трябва,

абсолютна чистота. /стр.287/

Гл.8 от Евангелието на Лука

Идва и жената
с кръвотечението.
Какво е туй кръвотечение?

Всеки има кръвотечение.
Когато имаш
неестествени желания,
ти имаш кръвотечение,
ти си една жена,
имаш кръвотечение.

Имаш желание
да станеш милионер -
то е кръвотечение.
Желаете
да станеш най-видният поет -
то е кръвотечение.
Желаете
да бъдеш най-силния човек.

Всички тия желания
за нещо велико, голямо,
всичко това
те безпокои

и отнема силата ти.
Намираш се
в постоянно стълкновение
и безпокойство.

Трябва
да престане кръвотечението.
Всички тия мисли
за блясък и външни придобивки
изпращат
живота навън.

Казвате:
*"Това да имам,
онова да имам."*

Кръвта ти,
хубавото, което е в тебе,
изтича навън.

Ти се молиш,
но някой път казваш:
"И без молитва може сега."
Умните хора
в молитвата живеят,
а който казва:
"Що ми трябва молитва?",

това е кръвотечение.

/стр.287-288/

Произход на състоянието

Когато човек изпадне
в едно крайно състояние,
той трябва да знае
неговия произход,
за да може да си помогне.

Когато изгубиш вярата си,
ще започнеш да мислиш
за въжето, да се обесиш.

Всички,
които изгубват вярата си,
се обесват с въже,
понеже туй въже,
наместо
да се качваш нагоре с него,
да излезеш от тъмнината,
ще го туриш на врата си.

Дяволът казва:
"Ти тури въжето,
аз ще те изтегля."

Ти туриш
въжето на врата си,
увиснеш,
никой не те изтегля,
обесиш се.

А като идеш на канарата,
той казва:
"От канарата
като някоя птичка ще хвъркнеш
и ще се оправи работата."

Хвърлиш се
и, освен че не се оправят работите,
но си счупваш ръцете и краката.

Човек, който се хвърля
от канарата, за да се оправят работите,
така свършва.

/стр.288-289/

По-хубавата храна

Да допуснем,
че майка ви е опекла

някоя баница,
 разни сладкиши,
 печена кокошка,
печена риба, майонеза,
 разни котлети за вас.

Но ако всичките тия менюта
 се заменят
с ябълки,
 круши,
 грозде,
 с портокали,
 питама:
коя храна,
 първата или втората,
 ще бъде по-естествена?

Втората.
Тази храна
 е много по-хубава.

Плодната храна
не само по отношение на физическия,
 но и на духовния живот
е най-хубавата храна.

Вие една баница
 не може да сеете.
Баница, която я направите,
изяждате я,
 или пък,
ако не можете да я изядете,
 разваля се.

Но от едно плодно дърво
след като ядете
ябълките, крушите,

ти може
 да запазиш семената
 и да ги посееш.

И тази храна
 се увеличава.
Това е естествената храна.

Пък другата,
 Божествената храна,
сама по себе си
 расте и се увеличава.

/стр.289/

Правилото

Кое слово е вярно?

1.

Всяко слово,
 което се увеличава в тебе,
 е Божествено,

всяко слово,
 което не се увеличава,
то е човешко.

И тогава правилото,
 което ще ви дам е:

Всякога обичай Божественото,
пази се от човешкото.

2.

Казвам:
Ако вие имате една мисъл,
 която във вас не расте
 и не се развива,
пазете се от нея.
 Оставете я настрана.

Едно желание,
което не расте и не се развива,
пазете се от него.

Ако имате една постъпка,
която сте направили
и тази постъпка не расте,
не се развива,
пазете се от нея.

/стр.289/

Каква сила имате?

Ако вие не можете да изтърпите
най-малката обίδα,

каква сила имате? /стр.306/

В твоята душа

Онзи, който те е обичал,
той не може да умре.
Той всякога
е пред очите ти.

И той
всякога ви вижда.

На 92 милиона километра
трябва да отстоите един от друг,
тъй както са Земята и Слънцето.

Този, който те обича,
на гости никога няма да ти дойде,
но всякога изпраща
своята топлина и светлина,
постоянно
неговата светлина и топлина
идват при теб.

Слънцето досега
никъде на гости не е ходило.

И да ти дойде,
де ще го събереш?

Но неговата светлина
и неговата топлина
всеки ден
проникват в твоята душа.
/стр.292/

Да се очисти

Човек трябва да се очисти,
да бъде господар
на своето положение.

Никакви нечисти духове
да не допуска в себе си,
никаква нечиста мисъл,

всички нечисти желания
да изпрати навън.

Те ще идват,
но не трябва да ги пуща
да размътват неговия свят.

/стр.292-293/

Как да живеем

Понякоя път се намираме
в едно противоречие на Земята,
особено когато
не знаем как да живеем.

Как трябва да се живее?

Най-първо, ще обичаш Божественото,
ще се пазиш от човешкото.

Сега процесът
е обратен.

Ние обичаме
 човешкото,
а се пазим от Божественото.

/стр.293/

Да прогресирате

1.

Ако искате да прогресирате -
 любов към Бога.

Обичайте Божественото,
а да се пазите от човешкото.

Да се пазите от човешкото
 в себе си,
НЕ ОТВЪН.

Вътре у вас
 има едно човешко,
от което трябва да се пазите.

2.

Туй пазене
 не да те е страх,
но да има
 едно различаване.

Едновременно
 да познаваш
де е човешкото
и де е Божественото.

Като дойде
 човешкото в тебе,
да го туриш
 ТОЧНО НА МЯСТОТО.

Никога да не заместваш
една Божествена мисъл
 с човешка,

никога да не заместваш
едно Божествено желание
 с човешко
и една Божествена постъпка
 с човешка.

Ако не - заставаш
 на опасна почва,
 върху която
ще има
 хиляди години да се луташ.

/стр.294/

Който има Божественото

В човека като има
 Божественото
той ще бъде
 свободен,
силен ще бъде
 и способен за всяка работа.

Който има Божественото в света,
 всичко може да постигне.

И памет ще има,
 и сила ще има,
 и богатство,
всичко ще има
 преизобилно.

И казва Христос:

**"Няма нито един от вас,
който да не приеме
стократно от по-напред което е имал,
за бъдещия живот вечен,
ако люби Бога
и опази Словото Му."**

/стр.294/

Новата дреха

Една нова дреха
струва повече от старата.

Може да имате
20-30 стари дрехи,
но новата
струва повече.

Новата дреха
ще ви причини по-голяма радост,
отколкото
обличането на старите дрехи.

Новата дреха
всякога причинява
по-голяма радост.

Новото,
това е новата дреха.

Всеки ден
човек трябва да има
нещо ново,
с което той да се облече.

/стр.295/

Възпитание

Ти, като дойдеш
до възвишения живот,
не прави забележки
никому.

Не давай образец
как трябва да се говори.

Ето как бих говорил с онзи,
който се занимава с изкуство.
Той нарисувал
една картина не толкова добра.

Аз ще нарисувам
една по-хубава картина
и ще я поставя при неговата.

Съпоставям двете картини.
Това е възпитание.

Ще учиш човек
как трябва да се храни.
Не му казвай
как трябва да се храни.

Постави на една маса
сухия мухлясъл хляб
и при него постави
хубавия опечен хляб.

Той ще приеме хубавия хляб. /стр.297/

Красотата на човека

В какво седи красотата?

Най-първо,
за да има красота в човека,
той трябва да има
известна вътрешна светлина
и топлина.

И красотата на човека
показва винаги
онази хармония,
която съществува
между неговите мисли –

как са наредени
мислите и чувствата му.

Колкото по-добре
са организирани и наредени
неговите мисли,
чувства
и постъпки,

толкова човек е по-красив.

/стр.299/

Мисленето

Истинското оране,
това е мисленето.
Човек трябва да има
една отлична мисъл.

Някой казва:
"Само аз ли съм,
който мисля лошо?"

Аз искам да бъдете
преди всичко
полезни на себе си
с мисленето.

Гледам, всички съобщения,
които идват от Невидимия свят,
да не им причинявам вреда
със своята мисъл,
да не би да се скъса някоя жица,
да не се прекъсне радиовръзката.

Щом всички станции говорят,
зная, че мислите,
чувствата и постъпките ми
са прави.

Ако някоя жица е скъсана,
то зная,
че моята мисъл или чувство,
или постъпка
е крива.

Имаш една малка тъга -
значи една станция някъде
е затворена.

Не ти стига умът за нещо -
значи затворена е
някоя станция някъде.

Някой път
нямате нито пет пари в джоба си -
това показва,
 че с Невидимия свят
имате една прекъсната връзка.

Ако изправите погрешката си,
 денят и моментът,
в който изправите погрешката си,
то от Невидимия свят
непременно ще дойдат парите.

Или сте болен -
щом поправите погрешката си,
ще забележите
 едно поправяне
на вашето здраве.

/стр.301/

Целувки

Старият трябва да остарее,
за да изправи погрешките на младия.
Как?

Трябва да каже на сина си така:
"Синко,
 както започваш,
 така свърши."

Един, като се влюбил,
дал на своята възлюбена
първата година 3000 целувки,
на втората година дал 2000 целувки,
а на третата година й дал 1000.

На десетата година
 й дал една целувка,
а на единадесетата година
никакви целувки вече нямало.

То бива, бива,
но като са 3000
 целувки на година,
колко се пада на ден?
 Може да се пресметне. -
По девет целувки на ден.
 Че много ли е това?

По 9 целувки на ден. -
 3 пъти човек яде,
 а пък 20 обеда взема
белият дроб на минута.
 Какво са
деветте целувки на ден?

Казват:
 „Девет пъти целува жена си.”
 Съвсем механически
гледат на въпроса.

Ами ако всяка целувка
 представява един
 слънчев лъч?

Ако при всяко допиране
 се предава онзи,
великият живот?

/стр.305/

Той е верующ

Този самарянин,
който помогнал на ранения
и го вдигнал на своето добиче

и го закарал до страноприемницата,

имал Божията Любов в себе си.

Той е верующ. /стр.307/

Запалването

Мнозина от вас
искате да знаете
дали прогресирате
или не.

Аз ще ви дам
една диагноза,
да знаете това.
Не е мъчна работа.

Виждам голям въглен,
който е на огнището,
и за да разбере
дали гори или не,
аз ще отделя
всички други въглени от него,
които са запалени,

и ще туря около него
незапалени въглища.

И ако може да ги запали,
той гори.

/стр.306/

Справяне

Ако ти не си в състояние
да се справиш
с всяка една скръб,
с всяка една лоша мисъл,
с всяка една лоша постъпка,
които идват в тебе,
ти не си силен човек.

Твоята мисъл,
твоео чувство
и твоята постъпка
в този случай
са попаднали в ръцете на разбойниците.

Защо не ги вземеш
на своето добиче,
да ги занесеш
и да ги изправиш?

Защо да не можеш да изправиш
мисълта си?

Или
защо да не изхвърлите
една своя лоша мисъл?

Вън от вас.

/стр.307/

Мария

Какво разбираме
под името „Мария“?

Това е доброто.
Седи Мария при Христа
и слуша Словото Му.

Тя казва:
"Тези неща
ми липсват."

Ако при тебе
се приближи една мома
и ти предаде доброто,
което Бог е вложил в нея,
ако внесе
вечната справедливост,
която Бог е вложил в нея,

това е хубаво.

На място е тогава
нейното идване.

/стр.308/

Пътят на Любовта

1.

Трябва да се справите
с мъчнотиите,
които имате.

В Писанието
се казва за Христа:

„И понесе греховете на света.“

Каква идея
се крие в тези думи?
Той не само
понесе греховете,
но и дойде между тях
и се стремеше
да покаже пътя на Христа,
по който трябва да вървят.

Ние казваме:
"Като дойде Христос,
ще се оправи светът."

Очакваме
да се оправи светът така,
както никога няма да се оправи.

И защо домът се разваля?

Понеже младите моми
и младите момци
очакват да дойде
любовта по един начин,
по който тя никога не идва.

2.

Момата очаква
момъкът
да я направи щастлива -
това,
което
никога не може да стане
и няма да стане.

И момъкът
очаква момата
да го направи щастлив -
това, което няма да стане.

С живота,
който Бог ми е дал,
аз съм щастлив,
понеже аз нося Божественото.

И когато
аз се приближавам до някого,
аз не искам никакво щастие,
но искам да предам Божественото
и да изпълня Волята Божия.

И когато момъкът се приближи
до една мома,
не трябва да търси щастие,
но да изпълни
Волята на Бога.

И обратно,
когато момата
се приближава към момъка.
/стр.308/

С живота, който Бог ми е дал

С живота,
който Бог ми е дал,
аз съм щастлив,
понеже аз нося Божественото.

И когато
аз се приближавам до някого,

аз не искам някакво щастие,
но искам да предам Божественото
и да изпълня Волята Божия. /стр.308/

Да се пробудят

Има известни чувства
в човека,
които трябва да се пробудят.

Истинската любов
човек
може да познае.
/стр.452/

Да вършиш Волята Божия

1.

Защо религиозните хора,
учените хора
и другите
страдат?

Защото не са изпълнили
Волята Божия.

Силните отслабват.
Защо?

Защото не са изпълнили
Волята Божия.

2.

Да ти е приятно
да вършиш Волята Божия
и то не само един ден,
но постоянно,
всеки ден.

Ако ти в една жена
или в един мъж
не можеш да видиш

доброто,
което Бог е вложил в тях,
правдата,
която Бог е вложил в тях,
разумното слово,
което се изявява чрез тях,
ти си на крив път.

/стр.308/

Пътят да намерите Любовта

Щом влезе страхът във вас,
вие загубвате
последния лъч
на вашата любов.

Такъв човек какво го очаква?

Ще ти направи Бог кожени дрехи
и ще изпрати ангел
да те изпрати от райските врата навън,
в света,
за да намериш Любовта.

Защото този
е пътят
да намериш Любовта.

Защо страдате?
За да намерите Любовта.

Защо умирате?
За да намерите Любовта.

/стр.309/

Двата края

1.

Ако Бог за вас
е само като една опорна точка,
във време на нужда да ви помогне,

и после,
като нямате нужда
да ви бъде като място,
откъдето само да изтеглите капитал,
за да работите,
вие сте разбрали
наполовина
тази истина.

И големите безпокойства,
които стават в душата ви,
на какво се дължат?
Всеки един от вас
може да бъде поставен
на изпит.

Някой път вие мислите,
че сте силни,
имате силна вяра,
но като ви поставят
на големи противоречия,
вашата вяра се изгубва.

Най-напред трябва да минат
две големи противоречия.

2.

Силен човек е само онзи,
който може да огъне един здрав прът
и да направи един обръч
от него.

Да съедини
двата края
на две противоречия.

Ако не можеш да съединиш
тия два края
на едно място,
силата ти е малка,
ти си слаб човек.

И тогава този прът,
който не можеш да огънеш,
с него ще те бият.

И всякога
прът, който не можем да огънем,
ние го опитваме на гърба си.

Всякога
мъчнотиите,
които не може да огънем,
ние страдаме от тях.

А мъчнотиите,
които можем да огънем,
показват силата ни. /стр.323-324/

Дълбоко в душата

1.

Щастието
не е един процес външен.

То е нещо вътрешно,
то
е вложено
дълбоко в душата.

Който търси
щастието отвън
и иска да бъде
съвършено щастлив,

той се лъже.

2.

Аз ви казвам:
Условия
за щастлив живот
вънка съществуват,

но щастие
отвънка не съществува.

Щастието
е един вътрешен процес. /стр.327/

Дрехите на птиците

Ние трябва да имаме
дрехите на птиците,
които много повече са постигнали.

Вие сега се безпокоите,
че нямате нови дрехи
за Великден.
У птиците
това го няма.

Вие ще търсите
някой крояч,
а в птиците
този въпрос
е разрешен.

Вие се безпокоите
за мазилки, козметични средства.

У тях този въпрос
е разрешен.

Вие се безпокоите за дрехи,
за въглища,
за отопление,
за осветление.

Птиците
не се безпокоят за това.

Има хора на Земята,
които мязат на птици,
които живеят като птиците.

Те не се безпокоят като вас.

И като идем в техния дом,
огънят им
гори без пушек.

Яденето им е готово.
Един свят,

в който само като помислиш нещо,
пожелаеш някоя дреха,
погледнеш,
тя е на гърба ти. /стр.330-331/

За да бъдете по-щастливи

Казвам ви:
Правете повече по Бога,

за да бъдете
по-щастливи!
/стр.331/

Което е станало

Туй, което човек мисли,
всякога става.

И онова, което мислиш по Бога,
всякога става -
няма изключения!

И онова,
което по човешки мислиш,
и то става,
само че то се разваля.

Едното и другото стават.

Всичко става
във време и пространство.

Всичките ваши нещастия,
които имате,
недоразуменията,
се дължат все на човешкото,
което е станало.

А малкото добро,
което имате сега,
се дължи на онова, Божественото,
което е станало

което по Бога
сте направили!

/стр.331/

Големият светия

Светиите трябва да имат
едно желание:
всички светии
трябва да се слоят в едно.

В тях има още индивидуализъм.

Те не са решили още
да се слоят в едно
и да образуват
един голям светия.
Мъчна работа е това.

И църквите не се съединяват
по единствената причина
на светиите.

Има
православни светии,
католически светии,
окултни светии
и прочее.

Светиите
са на особено мнение.

При тях
няма спор,
но светиите не знаят
как да се обединят.

При това и Учителите,
които стоят над светиите,
и те се намират
в противоречие
понеже и те не могат

да насилят
светиите да направят това.

Светиите
трябва да го направят
доброволно.

И Учителите
седят и гледат
какво ще направят светиите.

Учителите седят горе
и не могат да вземат решение,
понеже чакат светиите.

Светиите
досега
не са взели решение.

15 април 1934г

/стр.352/

Изпълнението

В сегашния живот много пъти
ние не изпълняваме Волята Божия
от любов.

Изпълнението
не се състои в това
отвън да ми го наложат.

Защото, ако на мене ми казват
отвън
как да изпълнявам
Волята Божия,
това не е
никакво изпълнение
на Волята Божия.

И туй ни най-малко
няма да събуди
моето съзнание. /стр.355/

Хляб

Под думата „хляб“
аз разбирам
Словото

в истинския,
духовен смисъл. /стр.357/

Двата живота

Вие търсите основата.
В основата
се крият
два живота.

Под мантията
на Божията Любов
ние сме скрили
човешката любов;

под мантията на Божията Доброта
ние сме скрили
човешката доброта;

под мантията
на Божествената Правда
ние сме скрили
човешката правда.

И под всички добродетели
ние винаги
крием по нещо наше си.

Има и нещо у нас,
което крием
и някой път
и на себе си не го казваме.

/стр.355-356/

В света

Важното е у тебе
да не съществува злото.

Съществуването
на злото във от тебе

не се отнася до тебе.

/стр.375/

15 гл. от Лука, Блудният син

Сега, всичките хора на Земята
са все младите синове,
които са дошли от Небето.

Всичките тия синове,
които са се въплотили тук,
те мислят,
че за тях е Земята.

И какво правят?

Свине пасат. /стр.359-360/

Най-голямото учение

Всички противоречия в живота
си имат
своето назначение
и своето разрешение.

Ако човек не страда,
той няма да добие

едно вътрешно
разбиране на нещата.

Така най-голямото учение,
което съществува
сега на Земята,
това е страданието!

Човек без страданието
не може да има
абсолютно никакви придобивки!

Камъкът,
за да се превърне
от обикновен камък
в по-горно положение,
той трябва да мине
през ред метаморфози,
да изгуби
своята кал,
да се превърне
в една по-висока материя.

/стр.366-367/

Любовта, която опитваш

В онзи момент,
в който ти опитваш
любовта на другите към себе си,
ти опитваш
човешката любов.

А в онзи момент,
в който ти
помогнеш на другите,
ти опитваш
Божествената любов.

/стр.371/

За добро

За да се развива човек,
за да успява в живота,
трябва съвършено
да избягва
да говори за другите хора,

колкото се може по-малко
да говори за слабостите
на другите хора!

За негово добро е
въобще да не говори
за слабостите. /стр.375/

Да говориш истината

Дойдеш ти
да говориш истината.
Но опитвал ли си
да говориш истината,
да знаеш как
се говори истината?

Да кажеш истината на човек
не значи ни най-малко
да го наругбиш;
да кажеш истината на човек
ни най-малко не значи
да му изнесеш неговите погрешки;
да кажеш истината на човека,
това не значи
да го направиш умен,
да го направиш богат.

Това
не е истина.
Това са ред факти.

Да говориш истината на човека,
това значи
да му кажеш
къде и как
да намери своята свобода.

Истината е,

"Аз греша."

Кога
човек може да греша?
Когато е
вън от Бога
и когато Бог
е вън от него,
той греша.

Щом Бог
е в тебе
и ти си в Него,
ти никога не можеш
да греша
и не зная кой
би могъл да те изкушава.

/стр.378/

Да вкуси

Вие можете да се занимавате
с външната страна на книгата,
но и четене трябва,
разбиране
на ония истини,
които са вложени в книгата.

Не само туй,
но и приложение трябва.

Най-после,
човек трябва да вкуси
от плода на онова,
което е избрал.

/стр.381/

Опитай плода

Онази любов,
на която човек не е опитал плодовете
в себе си,
никога не трябва да дава
от тези плодове на другите.

Опитай плода
и после го препоръчай.

Защо ще проповядваш
за любовта
това, което не е?

/стр.381/

Трите естества у човека

1.

У човека има три естества,
те са свързани в едно.

В него има
едно животинско естество,
което се отличава с това,
че то обича
само да яде и да пие.

То е животно[-]човек,
което гледа,
от сутрин до вечер откъде може
да намери, каквото и да е,
все да си хапне.

Другото естество в човека -
пък иска радост,
а избягва скърбите.
То е човешкото естество.

И говори само за приятни и неприятни работи.
За облекло,
за шапки,
за обувки,
за ядене,

Ако ти не внесеш
 мисъл
 в тия страдания,
ти не можеш
 да влезеш в Божествения свят. /стр.402/

Да те освободи

В Писанието се казва,
 че Бог носи нашите теготи,
 че в Него има желание
 да ни освободи
от всичките ни ненужни страдания и мъчнотии.

Когато Бог види,
 че ти страдаш, отчаял си се,
в Него има желание да те освободи.

Той вижда, че ти си се заблудил
 в един човешки порядък
 и казва:

**"Ти няма какво да скърбиш.
 Всичко ще се оправя."**

Но ти се питаш:
 "Как да не скърбя?
Парите ми взеха, здравето ми взеха..."

Всяко нещо,
 което може да се вземе,
 то не е реално,
то не е за тебе.

Туй, което са ти взели, [не е твое],
твое е само това,
 което никой не може да ти вземе.

/стр.390/

Идеалът

Остават две неща,
 с които човек трябва да се справи:
с животното, което обича да яде
и с човека,
 който обича да се смущава.

И тогава остава идеалът за него -
 Божественото,
 към което
 човек трябва да се стреми.

/стр.391/

Думите на Учителя

Някой път съм ви казвал
 и сега пак ви казвам,
че като се намериш
 в най-трудното положение,

да запазиш равновесие,
 нищо
 да не смути душата ти.

Една от великите работи
 е това.

/стр.394/

Живота на ученика

Истинският
 живот на ученика
сега е в света на противоречията.

Да може
 всяко едно страдание
да го хване,
 да го превърне в благо,
 да го превърне в злато!

Като хване
 едно съмнение,
да го тури в своята реторта,
 да го превърне
и да изкара нещо от него!

Каквото намериш,
някаква лоша мисъл,
лоша постъпка –

хайде в ретортата!
/стр.395/

Който се учи

Човек, който се учи,
който мисли,
трябва да се радва.

Радостта носи
и страдание като сянка.

А Божественото
е единственото, което примирява.

Под думата „Божествено“
разбирам това
което примирява
противоречията!

/стр.396/

Като познаят Бога

Христос
е дал дълбокия смисъл
на познаването.

Той казва:

**„И това е живот вечен,
да познаят Тебе,
Единнаго Истиннаго Бога.“**

И тогава,
като познаят Бога,
ще добият вечен живот. /стр.401/

Противоречието

Радостта и веселието в света
са следствие
на онзи Божествен ред
и порядък на Земята.

Ангелите са изпълнили
Волята Божия,
тяхната радост
се предава и на нас.

Някой път ние скърбим,
защо?
Понеже има и други ангели,
паднали, които не изпълняват
Волята Божия
и ние участвуваме в тяхното падение,
затова сме скърбни.

Радваме се,
когато онези ангели
изпълняват Волята Божия!

В тяхната любов
ние вземаме участие.

Но същевременно ние участвуваме
в състоянията на падналите духове,
които не изпълняват
Волята Божия.

Каквото те правят,
и нас засяга.

Ние ще бъдем в света
на едно противоречие дотогава,
докато излезем от този ред
и влезем
във вечния порядък на нещата.

/стр.397/

Дето царува Любовта

Ти виждаш
един скъпоценен камък
на пръстена на един човек.

Искаш да имаш
този камък на пръстена си.
То е вече
една мисъл,
която те смущава.

Ти виждаш
една къща някъде.
Искаш и ти да имаш
като тази къща.

Как?
Къщата е едно творение.
Утре
ще се разруши,
тя не може
да бъде един идеал.

Даже един царски палат,
и той не може
да бъде идеал.

И създаването
на Земята в сегашното ѝ положение
не може да бъде
един идеал за нас,
за който да живеем.

Даже и Слънцето,
и то не може да бъде идеал.
Макар че аз говоря
за Слънцето,
и то не може
да представлява един идеал,
дето можем да живеем временно.

Има нещо по-велико,
което човек
трябва да разбира.

То е мястото,
дето царува
Любовта.

/стр.405-406/

Нов живот

1.

Ако може да превърнете
противоречието в едно благо,
тогава
ще започне
новият живот!

Има някои неща,
от които вие
трябва да се освободите.
Това е
една необходимост.

На всинца ви
трябва едно дълбоко познаване
на ония закони,
които
действуват в живота.

2.

Онази дреха,
с която детето е обвито
в утробата на майка си,
която е толкова необходима
за неговото развитие,
тази дреха
детето трябва да я хвърли.

И ако не я хвърли,
от него няма нищо да остане.

Туй дете
седи в майка си обвито в мантия,
като царски син,
но тя трябва да се изхвърли,
с нея то се държи за майка си.

И после
трябва да му отрежат пъпа.
Това е една драма
за малкото дете.

Но майката,
която го носи,
тъй го е обгърнала в себе си,
че за него
не съществува опасност.

Докато тя го гледа
като писано яйце първоначално,
после го оставя
други хора
да се занимават с него.

3.

Спрете се върху факта
как
се раждат децата.

Никакви деца
не се раждат.

Раждате се вие./стр.409/

Бялото мастило

В едно семейство в Америка
бащата изпраща сина си на училище,
но нещо не върви, не учи.

„Не мога да се уча,
защото перото ми е желязно.
Не мога да уча така.

После
и чантата ми
не е направена от хубава кожа.”

Отива бащата
и купува
едно златно перо и една хубава чанта.

Пак не върви учението,
и със златно перо.
Казва синът:
"Мастилото е черно.
Ако мастилото
не беше черно,
работата ще тръгне.
Перото е хубаво и чантата,
но мастилото е черно."

И досега
този американец търси
да намери бяло мастило.

Сега бели мастила
не се употребяват в училищата.

И може би,
като дойде бялото мастило,
ще тръгнат работите.

/стр.410/

По Евангелието на Лука

В 22-ра глава
Христос казва нещо,
което и вие
трябва да имате предвид:

**„Защо спите?
Станете и се молете
да не паднете в изкушение.“**

Като дойдат
мъчнотиите в живота,
не спете,
но се молете.

**Не философстввайте!
Във време на мъчнотии**

**няма какво да философствуваш.
Ще се молиш тогава.**

И някой,
който не може да се моли,
той заспива.

Слабите хора
спят
и се изкушават.

Слаби хора
са тези,
които не бодърствуват.

/стр.411/

Абсолютната истина

Има една велика Истина,
която е подобна
на зазоряването,
на разсъмване
или на изгрева на Слънцето.

То е
тъй наречената
абсолютна Истина,
туй, което човек може
сам да провери,
да опита,

върху което
той може да стъпи
и да живее.

/стр.421/

В света, в името на Бога

Най-мъчната болест,
която някога

са се опитвали да лекуват
великите Учители

в света,
в името на Бога,
то е смъртта, грехът.

Грях и смърт вървят заедно.

/стр.415/

И след смъртта

Само любовта,
която си опитал в душата си,
само чрез нея
ти можеш да живееш.

И само знанието,
което си имал в твоя дух,
само истината, която ти си поддържал,

живеят и след смъртта.

/стр.417/

Да чувствуваш Божието присъствие

1.

Това, което възприемеш
и което даваш навън,
това трябва да бъде отношението,
да чувствуваш Божието присъствие
във всеки момент на живота си,

в добрите условия
и в лошите условия,
да усещаш Неговото присъствие.

Да чувствуваш
едно вътрешно успокояване.

2.

Христос имаше
една непоколебима вяра в Бога.
И казваше:

"Каквото и да е,
аз вярвам в Онзи,
Който може да ме изведе,
да ме избави и от най-
голямото мъчение.

Аз зная, че Този, в Когото вярвам,
Той ще ме изведе!

Този път, в който съм тръгнал,
при условията,
при които съм поставен,
Този, на Когото Аз вярвам
и Комуто Аз служа,
на Неговите ръце [А]з се оставям,

Той ще оправи всичко.
Да бъде волята Твоя.
На Теб оставям духа Си,
Господи!"

И виждаме,
след 2000 години
тази непреодолима вяра
и туй, което Христос имаше към Бога,
донякъде се реализира.

За в бъдеще
още повече
ще се реализира.

/стр.418-419/

Което спъва

Нещо има,
което спъва
хората на Земята.

Те казват:
"Каква нужда
имаме ние да учим,

шом имаме
Божиата Любов?"
/стр.432/

Съществената разлика

Има нещо по-дълбоко от виждането.
Ти можеш да видиш
много неща
и те да бъдат илюзии.

Но между илюзията
и същината на живота
има съществена разлика.

Тя
седи
в следующото.

В илюзията
нещата
всякога губят.

/стр.421-422/

Сегашният живот

Сегашният живот ни е даден
за да се запознаем с Бога,

да дойдем в съгласие с Него,

да вършим
Волята Му.

/стр.425/

Това, което искаш

Цялата природа
е дадена на човека
и той казва,
че е сиромас.

И най-големият милиардер
не би могъл да купи
това, което един човек има.

Това, което можеш да учиш,
да видиш,
да чуеш
да вкусиш,
да пипаш
това е голямо богатство.

Защо ти са богатства,
знания,
ако обонянието ти
е повредено?

Защо ти са цветята,
ако зрението ти
и обонянието ти
е покварено?

Ако Бог ти е дал чувства,
вярвай в Бога,
че Той ще ти даде това,
което искаш.

Той ще ти даде богатства,
но не искай веднага.

Той ще ти даде всичко
навреме.

/стр.427/

Затова дойде Христос

Имаше нещо,
което не достигаше
на Моисеевото учение,
затова дойде Христос.

Христос не отрече съвършено
Моисеевото учение,
но дойде да изправи Моисеевото учение.

То беше свършено в закона,
във външните форми.

Отлично е в своята форма.
Като форма
е свършено.

Но по дух
нямаше онова,
което Христос донесе.

/стр.444/

Пък ти си видял

Ако видите
че някое малко същество,
например малка пеперудка
кацнала някъде,
или оплетена в паяжината на паяка,

трябва да ви се трогне сърцето,
да кажете
на този паяк
да я пусне.

Също така,
да кажете на паяка
да пусне мухата.

Ти ще кажеш:
"Какво?
Да се занимавам с мухата ли?
Нека паякът да си я изяде."

Паякът за тебе
е едно предметно учение.

Ако ти
не освободиш мухата,
ти си съдружник на паяка
и тогава
наполовина с паяка
ще отговаряш за престъплението.

Ще се заведе дело,
ще се запише в делото,
че престъплението е извършено
в твоята къща.

Ти казваш:

"Аз не съм видял."

А пък ти си видял.

/стр.428/

Твоята топлина

Силата

на човешкия живот
е в топлината на неговата любов.

Ако твоята топлина

е силна,
твоите отрицателни мисли,
които те мъчат
ще изгорят и ще изчезнат.

Защо те мъчат някои мисли?

Защото е слаба твоята топлина.

Топлината ти

трябва да е толкова голяма,
че всяка мисъл, която те мъчи,
трябва
да се разложи,
да изгори,
да се премахне.

/стр.441/

Вашите овци

Вашите хубави мисли,

вашите хубави желания,
това са вашите овци,
които трябва да пазите.

Христос казва:

**"Моите овци, Отче,
на Мене ги даде
и аз ги пазя.**

**Полагам
душата си за тях,**

**да не изгубя
нищо една от тях."**

Онова,
което Бог ви е дал,
ако го изгубите,
тогава къде е
вашето достойнство?

Всичко това,
което Бог ви е дал,
вашите хубави мисли
и хубави чувства,
тях не трябва да губите
по никакъв начин.

/стр.428/

Върховният авторитет

Нещата без Любовта
не могат да се поправят.
Затова
Любовта за вас
трябва да бъде върховният авторитет.

От този авторитет
излиза животът.

Ние трябва да обичаме живота –
онова,
което Бог ни дава.
И Любовта
трябва
да бъде за нас авторитет.

Само по този начин
може
да се поправи миналото,
може да се изправи настоящето
и само по този начин може
да се постигне бъдещето.

Никога не казвай:
"Не си струва да обичаш!"

Обичай!

/стр.429-430/

Прегрешението

1.

Ако речем
ние да разберем този въпрос,
да го обясним,
всинца ще се окаляме!

Аз не обичам да разpravям
как е станало
грехопадението.
Аз не искам да се занимавам с него,
защото ще се окалям.

Аз не искам да се калям.

Питат:
"Ама как е съгрешил Давид?
Обяснете."

Не искам да се калям.
Ако искаш да знаеш това,
мога да ти кажа
пътя
как да се изкаляш.

И когато излезеш навънка,
ще знаеш как си се окалял.

2.

Питат някой пиян
как се е окалял.
Връща се той вкъщи,
пита го жена му:
"Как си се окалял?" –

„Е, наш Пенчо ме срещна
на пътя и каза:
"Хайде за здраве
да идем да пием по една чашка."

Та, по една чашка,
по две... та се напих.

И като вървях,
забърках пътя
и хлътнах в една локва.

Ако не бях пил,
нямаше да падна в локвата.

/стр.435/

Искушението

Всякога, след като го възпиташ,
непременно ще дойде изкушението,
потайно вътре някъде.

Ти имаш едно скрито желание,
не го знаеш какво е,
по Бога ли е.

Това ли е?
Някой лош дух ли е?

Ти трябва да опиташ,
докато се убедиш
от Бога ли е туй желание.

Ние трябва да опитаме
нашите мисли
от Бога ли са
и желанията ни
от Бога ли са.

И след като намериш
онзи,
скрития вътре в тебе,
и разбереш,
че е той,
той ще излезе навънка!

И ще заеме положението
на един светия,
да те изкушава,
но ти няма да се предаваш
на никаква слабост! /стр.436/

Разумно да използвате!

Всички
сте дошли на Земята
да учите
и не трябва да бъдете роби
на външните условия
в които живеете!

Но всичко
трябва разумно да използвате!

/стр.437/

Доброто дръжте!

Всичко изпитвайте,
доброто дръжте!

След като изпитате нещо,
дръжте онова,
което е Божествено.

То ще служи
за повдигането на човешката душа

и за усъвършенствването ѝ.

/стр.437/

Вярата на условията

1.

Когато някой ви прави добро,
вие сте готови
да говорите добро за него,

но когато ви прави зло,
обратно -
говорите зло за него.

Вие тогава
господар ли сте
на положението?

Когато ви прави добро,
му слугувате добре,
а когато ви прави зло,
вие му слугувате зле.

Ако човек в дадения случай
вярва и не вярва,
тогава
какво значение има тази вяра?

2.

Има една вяра,
която е безпредметна.
Тя е вяра на условията.

Тя не е
онази вяра,
чрез която
може да дойде новият живот. /стр.438/

Да можеш!

Ако ти имаш известна вяра
и не можеш
да я използваш при нужда,

тогава защо ти е
тази вяра?

Ако имаш известно знание
и не можеш
да го туриш в работа,

тогава
защо ти е това знание? /стр.439/

Смисълът

Смисълът
на човешкия живот

е в постоянното усъвършенствуване!

/стр.433/

Пътят на опита

1.

Всички сте дошли до едно място,
дето трябва да вървите
по пътя на опита.

Едно пиано се опитва
по чистотата на тона, който издава.

Също така и всеки друг музикален инструмент -
не само
външно да е красива една цигулка,
не само красиво да е направена,
но важен е тонът, който издава.

2.

Златото е злато.
То има едно качество,
че не се окислява.

Скъпоценните камъни са ценни,
които са чисти, естествени.

Диамантът
е ценен по своята твърдост
и по силата,
с която той пречупва светлината.

/стр.439/

Съприкосновението

Може да четеш,
че Христос е дошъл и пострадал.

Какво ще се ползуваш
от това?

Човек трябва
да влезе в съприкосновение
с онази реалност,

да я опита
и да стане едно
с реалността.

Христос казва:
"Аз и Отец
едно сме."

Той
познаваше Отца.

Тогава и християнинът
и верующият
трябва да кажат:
"Аз съм едно
с Христа."

Христос казваше:
"Понеже Бог живее в Мене
и аз живея в Бога."

По същия път
всеки един от вас трябва да каже:
"Христос живее в мене
и аз живея в Христа."

Христос казва:

"Каквото прави Отец,
и Аз го правя."

А сега

верующите казват:

"Каквото прави Христос,
аз не мога да го правя."

Каквото е правил Христос,
трябва да го прави
и всеки верующ.

Това е

пътят

на възкресението.

/стр.440/

Крайният предел на вярата

1.

Онази сила,
която може да върне
това, което ти си изгубил
това е вяра.

Ти не може да имаш вяра,
докато не достигнеш
онзи, крайния предел
на твоята вяра.

Крайният предел на твоята вяра
е Любовта.

Всеки,
който не е достигнал
до крайния предел на вярата,

той има слаба вяра.

2.

Ти
като влезеш
в областта на Любовта,
в нея вече се реализира
копнежът на вярата.

Защото вярата
е закон на живота.

Външната страна
е вярата,
а пък Любовта,
това е вътрешната страна
на живота.

Това е Божественото,
чрез което
вярата се реализира. /стр.441/

Вярата се опитва

Вярата всякога се опитва
в даден момент.

Тя се опитва
във време на мъчнотии,
а не
когато си оholen,
когато си здрав.

Това е знание.

Вярата се опитва
при големите противоречия в живота.

Онзи, който умира,
който изгубва живота си
и вярва,

че ще се повърне животът му,
това е вяра. /стр.441/

Всеки ден да опитвате

Всеки ден постоянно трябва да опитвате
вярата
и любовта.

Човек трябва да ги чисти така,
както войниците
чистят пушките си.

Така и вярата,
и любовта
всеки ден
трябва да се чистят.

Войникът ще изчисти пушката,
ще я намаже.

Щом се остави
тази пушка ненамазана,
ръждясва.

И когато
вярата и любовта са ръждясали,
това показва,
че войникът не е бил умен.

/стр.442/

Повикайте трима

Помнете: Като дойде изкушението,
веднага повикайте
Любовта на помощ.

Щом дойдете до едно изкушение,
дето може да паднете,
повикайте трима души.

Повикайте
Господа на помощ,
повикайте
ближния
и себе си,
и лъжата ще избяга.

Там, дето е Бог,
дето е ближният,
дето е Любовта,
там лъжата не може да влезе.

Ние,
които сме родени
от Любовта,
лъжа не допускаме до себе си.

/стр.448/

Апостолите не приеха Анани

1.

Казва апостол Петър:
"Защо
искаш да лъжеш?"

Сега ти ще спестиш
Божествената Правда
върху себе си.

Ако ти се опиташ да влезеш
в Царството Божие
и с най-малката лъжа,
ти ще намериш смъртта.

И жената, и децата ти,
всеки,
който се опита да излъже
ще намери смъртта.

Децата ти,
всеки, който се опита,
ще намери смъртта.

2.

Какво
ще трябва да правим?

Ще кажеш
за колко пари си продал нивата
без да задържиш нито една стотинка.

Никой не те кара
насила
да дадеш.

Ти си свободен
да задържиш всичко,
но не си свободен да лъжеш.

В лъжата
няма свобода.

В лъжата
всякога
има смърт.

/стр.452/

Без лъжа

1.

Туй, което носи живот,
туй, което носи щастие,
е да говориш
истината без лъжа.

Който иска да бъде щастлив,
да не допуска
абсолютно никаква лъжа
в себе си.

Няма да се опитваш
да лъжеш Бога.
Няма да се опитваш
да лъжеш ближния.

И трето,
няма да се опитваш
да лъжеш и себе си.

2.

Опиташ ли се да излъжеш,
непременно
ще опиташ смъртта.

Законът е неизбежен.

Никой
не може
да го измени.

3.

Влезеш ли в живота,
ще бъдеш доволен
от онова, което Бог ти е дал.

Не искам повече
от онова,
което Господ ти е дал.

Искам Бог да благослови онова,
което Ти е дал,
да го разработиш.

Не искам
от ближния повече
отколкото може да ти даде.

Не искам
от себе си повече
отколкото можеш да направиш.

/стр.452/

Да се освободи от лъжата

Щом се отучиш да лъжеш,
Любовта е в тебе,
функционира.

Щом послъгваш,
Любовта я няма.

Може да имаш
някаква любов, някакво чувство.
"Всичко туй – ще ти кажат някои хора -
остави настрана."

Щом Любовта
дойде в човека,
лъжата
я няма в човека.

Тогава ще ме попитате:
"Без лъжа може ли?"

**Може,
това е животът.**

С лъжата
хората умират,
без лъжата
хората възкръсват.

Всеки,
който иска да възкръсне,
трябва да се освободи
от лъжата.

/стр.453/

Аз предпочитам

1.

Човек не е
създаден да носи
нечистотата.

Той е
създаден да носи
чистотата в себе си.

2.

Аз предпочитам
страдание без лъжа,
отколкото щастие с лъжа.

Аз предпочитам
всичките несгоди в света без лъжа,
отколкото
всичките изгоди
с лъжа в живота.

Защото,
ако имаш
всичките несгоди в живота
и имаш истината,
ще дойде
Божието благословение.

Ако имаш всичките благословения,
които Бог ти е дал,
а живееш в лъжата,
всичко туй
след време ще се превърне
в твое нещастие.

Законът е такъв.

Свобода
има там,
дето няма лъжа.

/стр.454/

Не може да излъжеш

1.

Казва Писанието: „В любовта
лъжата е безлюбие.”

Всякога,
когато лъжеш някого,
ти не го обичаш.

Не може
да излъжеш един човек,
когото обичаш.

2.

Като дойде до езика една лъжа,
като че те припари Неговото присъствие,
в тебе трябва да се яви
желанието
да вършиш Волята Божия.

Дотогава,
докато в човека не се яви
желание
да изпълнява Волята Божия,
той не може да има просветление
и вдъхновението
не може да дойде.

/стр.454-455/

Признаването

Хората още не се познават,
че са братя.

Има религиозни секти,
които признават за братя
само тези,
които са в тяхната секта.

Православният
признава за брат само този,
който е
в православната църква,

евангелистът признава
само този
който е в евангелската църква,

баптистът признава
само този,
който е в баптистката църква,

окултистът
признава само този,
който е окултист.

Но всеки
познава само себе си.

Хората нито се познават,
нито се разбират.

Те са остарели,
но оглупели.

Новата епоха
повтаря историята.

Пак трябва да се върне
човек в своето детство.

/стр.455/

Както Светящата раса

Остава да станете деца
на Шестата раса.
От една форма
да влезете в нова форма.

Сега трябва да разбирате Любовта
не както белите я разбират,
но както я разбира
Светящата раса –

расата, в която вие
ще се познавате.

Господният план

1.

Учението Христово
в нова форма го изнасям.
Аз говоря не за вашите постъпки,
а за строежа.

Когато повикаме човек
да ни строи къща,
трябва да бъде майстор,
да изпълни плана
както е предвиден
и за каквото е предназначен.

Вие сте дошли в света
и на всеки едного
Бог е дал план.

2.

Ние сме зидари.
Ако вие не градите според плана,
вие ще бъдете
отговорни.

Аз ви казвам прозорците да бъдат
два метра и половина широчина,
а вие си ги правите един метър и половина.
"Ама аз
мисля за икономия."

Никаква икономия!
Аз съм казал две тухли,
а той турил половин тухла -
пак за икономия.

За икономия
турил най-калпавите
и във всичко
все икономии правите.

Никакви икономии не искам.
Искам
работата да стане добре.

/стр.457-458/

Да внесеш

1.

Ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Любовта,
който носи Живот,

ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Мъдростта,
който носи Знание,

ако ти в живота си не можеш да внесеш
онзи елемент на Истината,
която носи свобода,

питам тогава,

каква къща
ще съградиш?

2.

За да бъде човек
благоприятен на Бога,
за да може да му повери
Бог онова, което той иска,

той трябва да има
елемента на Любовта,
трябва да има
елемента на Мъдростта
и елемента на Истината.

Тогава ще бъде
благоприятен,
тогава ще минава,
както един цар минава.

Цар,
който е свободен,
а не цар, който е роб.

/стр.458/

Да ослепее за старото

Апостол Павел имаше опитността.
Трябваше първо да падне
от своя кон,
да изгуби своя ум,
да ослепее.

Слепотата
е една преграда.
Слепотата
е най-старото учение.

Той трябваше да ослепее за старото,
да му се отворят очите,
да види
новите условия на живота,
при които трябва да живее.

След като му се отвориха очите,
оттам насетне казва:

„Считам всичко онова,
което съм изживял досега,
за измет.”

Ако ние не ослепеем за миналото
и ако не прогледнем за бъдещето,
ние сме още един Савел,

който се е качил на коня
и отива за Дамаск,
да оправя света. /стр.458/

Един изпит

1.

Речеш да живееш по любов -
дойде някой, предизвика те.
Това е един изпит.

Питай вътре в себе си

да говориш ли този път,
или да мълчиш,

и тогава, каквото кажеш някому,
така да го кажеш,
че никой да не те укорява.

То ще помогне
в облагородяване
на неговите чувства.

2.

Важно е да ти говори истината.
Ако ти говори
истината,
колкото и да е горчива,
търпелив е.

Той казва,
че ти не си добър човек,
което подразбира,
че не постъпваш тъй,
както Господ ни учи.

Ти постъпваш тъй,
както всичките хора постъпват.

3.

*„Ти постъпвай като мен,
но не постъпвай
както хората изискват.“*

Веднага ти ще кажеш:
"Ти
не си ми учител."

Не.

Той не ти е учител,
но казва:

„Аз съм едно външно лице
и ще донеса това
до твоя учител.

Ще му кажа,
че „един от твоите ученици
не постъпва
според твоето учение.“

Аз
не съм ти учител,
но съм кореспондент.“

Някои наричат
такива хора „доносници“
и всеки човек,
който види нашите постъпки,
той ги занася пред Господа.

4.

Ти ще изнесеш една моя постъпка
пред Господа,
но друг път друг човек
ще изнесе пък твоя неправилна постъпка.

Трябва да знаеш,
че както ти виждаш
погрешките на хората,
така и някой
ще види
твоите погрешки.

/стр.458-459/

Постижимото

Трудните работи в света
са непостижими за вас.
Те са човешките работи.

Божиите работи,
ако ги разбирате,
и децата могат да ги направят.

Един християнин,
ако има
този дух на едно дете,
по-лесно може да служи на Господа.

/стр.460-461/

Ще служиш

Най-първо ще служите на майка си,
после на баща си,
после на вашите братя,
на четвърто място
ще дойдете да служите на себе си.

Човек, който не е служил
на майка си, на баща си
и на братята и на сестрите си,
който е чакал
само да му служат,
той не е човек.

След туй ти ще знаеш
как
да служиш и на себе си.

Ще служиш на себе си
по същия начин,
както си служил на майка си,
както си служил на баща си,
на братята и на сестрите си.

/стр.460/

В света сте дошли

Нямате ли
любовта, мира,
мъдростта и истината

в себе си,
винаги ще бъдете недоволни,
все нещо ще ви е криво.

А причината седи
в самите вас,
защото в света сте дошли
да служите на Бога,

Волята на Бога
да изпълнявате,
а не
волята на някоя дама. /стр.460/

Бдете и молете се

Има нещо,
което постоянно
буди човека,
което се моли.

„Бдете и молете се” -
казва Христос.
/стр.483/

Савел

Всички вие,
които сте тръгнали за Дамаск,
трябва да слезете от конете си.

Всеки един човек,
който е недоволен от живота,
той отива за Дамаск.

Ще паднете от коня,
ще блесне светлината,
ще станете всички доволни.

Или, другояче казано:

Всички
трябва да се заемете

да изпълнявате Волята Божия,
като оставите настрана
 какво е положението,
то да не ви интересува.

Каквото трябва,
 без да се интересувате,
ще достигне до вашите уши.

/стр.462/

Напътствието

Мене са ме питали мнозина
как да оправят живота си.

Трябва да вляза първо в тебе,
да узная
 изправил ли си се
 и колко.

Макар че после ще ми трябва
като изляза, 4000 градуса температура.
В такава гореща вода
трябва да се потопя.

И след като направя тази баня,
мога да ви кажа
 изправили ли сте си живота,
колко сте го изправили
 и какво ви остава да изправяте.

/стр.463/

Хората на бъдещето

Хората на бъдещето
са хора на духовния свят,

на които Бог говори. /стр.471/

Новият живот

Искам сега да бъдете
служители на Любовта,
служители на Мъдростта
и служители на Истината.

Да имате любов към майка си,
да имате любов към баща си,
да имате любов
към вашите братя и сестри
и да изпълните напълно
съвършената Воля Божия.

И тогава ще носите онова
бъдещо благословение,
за което никога
няма да се разколебаете,

ще благославяте този час,
в който сте започнали новия живот.

/стр.463/

Което успокоява

Туй, което успокоява,
туй е Духът.

/стр.465/

Отвъд

Ако сте живели в Любовта,
тя ще ви бъде наследство.

Ако сте живели в Мъдростта,
тя ще ви бъде наследство.

Ако сте живели в Истината,
тя ще ви бъде наследство.

Друго всичко от този свят
ще отиде
и нищо няма да остане.

/стр.463/

Не чакайте

Щом ви събудят в духовния свят,
вече ще ви проведат
на работа.

Не чакайте
да ви събудят.

/стр.464/

Променчивата страна

Когато човек се успокоява
от материални работи,
той се приготвява
за ново обезпокояване.

Щом се успокои,
че е дошло богатството,
то се отнема,

после пак идва богатството.

Щом ученият човек
се успокои, че придобива знание,
той го изгубва.

Щом изгуби знанието,
той се безпокои.

Това е материална, външна,
променлива страна.
Спокойствието
е като дима на една къща,
в която горят въглища.

Щом изгорят въглищата,
димът изчезва,
изгуби се спокойствието на тези хора,

които до известно време
бяха разположени,
а сега всички са се сгушили
и казват:
"Нямаме въглища." /стр.465/

Прозорците

1.

Съзнанието е причина,
дето някои хора не може да вярват,
понеже в тях е недоразвит
или притъпен този усет.

Вярата, ясновидството,
виждането в този свят
зависят от особен център,
който хората имат на главата си горе.
Тези хора се отличават.

На другите хора
не са им направили прозорците.
Някои хора
нямат прозорци.

Някои хора
можем да уподобим,
че над тях едва сега
са заръчани прозорците –

да дойдат майстори,
да направят прозорците,
ще влезе слънчевата светлина.

На някои хора
къщата им е много светла,
а на някои – съвсем тъмна.

Някои мислят,
че това е една дарба.

2.

Тази дарба всички хора имат,
но всички не се занимават
с чувството на вярата.

Някой път те считат,
че вярата е преходно чувство.

Че е една илюзия
да вярва човек.

Това зависи
от неговия ум.

Човек,
който има вяра,
той има
един отлично възпитан ум,

за да може да направи едно различие
в онези неща, които вижда.

/стр.467-468/

Вътрешна връзка

Идва Духът за тези души,
които са вече готови.

Има души в миналото,
в които Духът е идвал.

Имало е едно специфично изливане.
Това,
което мистиците наричат
вътрешна връзка.

Душата се свързва
със своя първоначален извор
и оттам, отдето е излязла,
става едно с него.

Има вътрешна връзка
между Първата причина и душата,
която живее на Земята.

Всички противоречия престават,
всички неща се обясняват.

Човек може да е богат,
може да е учен,
но ако той
не е осенен от Духа, от Любовта,
той е винаги недоволен от живота.

/стр.478/

Узрелият плод

1.

Човешката душа
дълго време трябва да е грята
от Божествената Любов,
докато дойде прозрението,
когато човек ще почувствува
съществуването на Духа -
когато плодът е узрял.

2.

Узрелият плод
е събуждане
на свръхсъзнанието.

Едно ново съзнание,
в което
ти вече се сродяваш с всички души.

Страданията
и радостите
на всички хора
стават твои.

Ти се радваш на страданията,
радваш се,
понеже скърбиш с другите хора.

Когато те скърбят,
и ти скърбиш.

И в скръбта им
и в радостта им,
все се радваш,
понеже може
да участваш в живота
на всичко онова,
което Бог е създал.

Така прави онзи,
който е роден от Бога,
който разбира Божиите пътища.

3.

Страда онзи,
който не разбира
Божиие пътища.

Радва се онзи,
който ги разбира. /стр.482/

Отражения

Туй,
което е в хората,
в работата,
в живота,
се отразява

в природата. /стр.484/

Ще ви се изявя

**„Когато постоянствуваме
в молитвата си,
Бог винаги
отговаря на молитвата!“**

Бог казва:
”Когато ме потърсите

от всичкото си сърце,
ще ви се изявя.”

Но някога ни бави:
година-две минават,
ти се обезсърчиш и казваш:
"Туй няма да бъде"
и дойде
съмнението вътре в тебе.
Това са
низките духове,
които
идат да те изпитват.

/стр.484/

Когато Господ иска да ти даде

1.

Голяма вяра трябва да има
човек в живота!
Без вяра
нищо не може да се постигне.

2.

Светът
е пълен със суеверие,
но малко хора
има верующи.

Суеверни хора
има много.
Суеверието
влияе върху чувствата,
то е близо до чувствата,

което
ти очакваш да стане.

А вярата
влияе върху ума,
понеже ти мислиш тогава.

3.

Запример
ти по-лесно може да повярваш,
ако един човек
вземе и се облече хубаво,
но веднага след това
ще дойде суеверието,
че той може да направи
много работи за тебе.

Но ако той ти вземе
дрехите,
това ти мъчно можеш да повярваш,
че той може да ти направи
нещо добро.

А във вярата
е обратното.

4.

И когато Господ
иска да ти даде нещо,
Той ще те съблече
най-първо от това,
което имаш.

Той е както майката.

Най-първо ще съблече
дрехите на детето си,
ще го окъпе
и тогава
ще го облече.

И мъчно
може да повярва човек,
че може да му дадат
нещо хубаво,

след като
са му взели всичко.

/стр.485-486/

Стимулт във вярата

Суеверният
има много работи,
в които вярва,
но няма
никакви резултати.

При суеверието
ти може да вярваш,
но стимулт
е отвън.

Във вярата
стимулт
е вътре.

/стр.487/

Всичките възможности

Когато хората са готови,
истината
иде сама.

За готовите хора
всякога
има възможност.

Щом човек
е роден на Земята,
животът

НОСИ
ВСИЧКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ.

И ако той вярва,
показва,
че е имал
ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНОСТИ.

/стр.487/

За да се покажат пътищата

Всичко в света бе допуснато,
за да се покажат пътищата,
по които хората
са ръководени и избавяни.

Някъде се случва така,
а някъде се случва и друго.

Има някои,
които трябва
да останат до последния момент,
а някои ще заминат по-рано.

И в християнската епоха някои мъченици
бяха определени
да станат мъченици;
и тези,
които пострадаха,
бяха изораната земя
и просто в тях трябваше
да се посее семето.

/стр.487/

Библията

Всичко туй
е трябвало да бъде
написано и съхранено
и отгоре се е ръководило
как, кога и какво
е трябвало да бъде написано.

За някого е било просто мисия
да събира тия работи
и да напише това,
което трябва!

За всичко това
от Невидимия свят
си имат хора,
пригответни за тази работа.

Тогавя,
както и сега,
това е била
една голяма вълна.

/стр.488/

Нареждането

1.

Нареждането на нещата
става от Невидимия свят

и се приема
от определени хора на Земята.

Има една вътрешна,
интимна страна,
която става
в един много тесен кръг от хора.

Защото
това няма нужда
да знаят всички хора.

2.

Мнозина се интересуват
от външната страна на нещата,
вътрешното
не ги интересува.

3.

В една държава
как ще стане уредбата,
това е външната страна на държавата.

Къщите
да са хубави,
то е хубаво,
но то е външната страна.

А ако външното
има и вътрешно съдържание,
по-добро от това -
здраве!

4.

Сега светът
е една държава.
И хората
сега са по-близо
до Царството Божие,
отколкото преди.

А сега
привидно изглежда само
че всичко е разбъркано.

Когато реката
е много разбъркана,
тя много лесно се избистря.

/стр.488/

Мусала

Мусала
има грамадна
електрическа енергия.

Батерия е тя!
За лекуване.

Тази мисия
е добра,

всеки
да си вземе мястото,
което трябва
да вземе
и което му се пада.

/стр.489/

Указател на беседите

(според първото издание на лилавата книга
"Новото разбиране на връзката в живота",
Утринни слова, 1933-1934г, София, 2000 г)

1. Новото разбиране на връзката в живота, 24.09.33г (стр.5-14)
2. Двата процеса в живота – Двата гласа, 01.10.33г (стр.15-23)
3. Вечният порядък и безпорядък в живота, 08.10.33г (стр.24-35)
4. Разбирането на Словото, 15.10.33г (стр.36-43)
5. Слушайте Го! Дай свобода!, 22.10.33г (стр.44-51)
6. Няма да ви остави, 29.10.33г (стр.52-65)
7. Общото благо, 05.11.33г (стр.66-81)
8. Силен и умен – Двете погрешки (Трите категории. Третото положение), 12.11.33г (стр.82-96)
9. Истинската добродетел, 19.11.33г (стр.97-112)
10. Красивата страна на живота, 26.11.33г (стр.113-126)
11. Молитвата, 03.12.33г (стр.127-137)
12. Законът на молитвата, 10.12.34г (стр.138-153)
13. Две правила, 17.12.34г (стр.154-165)
14. Трите изпитания, 24.12.34г (стр.166-178)
15. Радост, която никой няма да отнеме, 31.12.34г (стр.179-193)
16. Едно изречение, 07.01.34г (стр.194)
17. Реалното и нереалното, 14.01.34г (стр.195-208)
18. Синовно отношение, 21.01.34г (стр.209-220)
19. В какво седи духовният живот, 28.01.34г (стр.221-236)
20. Изпълнение Волята, 04.02.34г (стр.236-248)
21. Младият, възрастният и старият, 11.02.34г (стр.249-255)
22. Не пресушавай живота, 18.02.34г (стр.256-268)
23. Любов и разбиране, 25.02.34г (стр.269-282)
24. Обичай Божественото, 04.03.34г (стр.283-294)
25. Новата дреха, 11.03.34г (стр.295-303)
26. Едно ви трябва, 18.03.34г (стр.304-310)
27. Възстановете Любовта, 25.03.34г (стр.311-321)
28. Единственият свободен, 01.04.34г (стр.322-331)
29. Слугуване, 08.04.34г (стр.332-340)
30. Божествен и човешки порядък, 15.04.34г (стр.341-352)
31. Бъдете като Баша си, 22.04.34г (стр.353-362)
32. Бедният Лазар и богатият, 29.04.34г (стр.363-367)
33. Господарят и на двете, 06.05.34г (стр.368-373)
34. Носителят на Неговото Слово, 13.05.34г (стр.374-379)
35. Като себе си! Трите идеи, 20.05.34г (стр.380-387)

36. Двамата порядъка. Качества на младия, 27.05.34г (стр.388-398)
37. Трите страни на съзнанието, 03.06.34г (стр.399-407)
38. Противоречие и благо, 10.06.34г (стр.408-413)
39. Което става, 17.06.34г (стр.414-420)
40. Към Емаус, 24.06.34г (стр.421-422)
41. Върховният авторитет, 08.07.34г (стр.423-430)
42. Справедливост, милосърдие, 15.07.34г (стр.431-437)
43. Пътят на възкресението, 22.07.34г (стр.438-442)
44. Човешкото и Божественото 29.07.34г (стр.443-449)
45. Трите изпита (Трите велики закона), 26.08.34г (стр.450-464)
46. Законът на подмладяването, 02.09.34г (стр.465-471)
47. Съшествие на Духа, 09.09.34г (стр.472-482)
48. Вярата и Небето, 16.09.34г (стр.483-489)

Послеслов

Пълното издание на избраните Стихове от томчето утринни слова „Новите възможности в живота“, съдържа 474 стихотворения. Ще ги намерите на интернет страницата www.bratstvoto.net и/или на представени в последователен на заимстването от текста ред, във виолетов цвят, Духът на Силата. Пред вас е първата *от предстоящата поредица* книга с последователно избирани от Словото на Учителя и съзнателно подредени стихове, непроменени и истински!!

Знанието за стиховете на Библията – на Стария и Новия завет датира от хилядолетия. Говорим за стиховете на Корана и на Бхагавад Гита. Духовно търсещите познават и разгръщат записаните от последовател стихове на Руми. Време е да осъзнаем и заговорим повече за стиховете на Учителя! Колко поети на Деня имаме, с думи лекуващи? Колко са поетите-посланници, изявили в яснота, с постоянство и категоричност Духа на Истината? Предстои да Му отдадем почит и признание и като на най-големия български поет! Знаете ли че в Словото на Учителя стихотворенията са от порядъка на 40 000 /четиридесет хиляди/?

Съдържанието има своя най-близка форма. Когато същността попадне в съответстващата ѝ форма, изявлението ѝ е по-силно, присъствието ѝ по-ярко, въздействието – най-запомнящо се.

Посланието, изразено чрез стих, достига по-дълбоки нива от ума. То е по-трайно, леко и нежно, съзвучно с душата. Като източник на ново знание, то е съобразено и безопасно. Общувайки с живия стих, когато го възприемем, той вече ни преустройва чрез посланието си. Това е краткия път между душите, съобразен с всички природни закони, цялостен и завършен израз на Божественото.

Всеки от последователите на Учителя Беинса Дуно е бил в досег със Словото Му, има своите впечатления и опитности в зависимост от индивидуалността и развитието си.

В книгата си „Песни“, изд. София 2002г, стр.8, както и на концерта на 6 октомври 2007г, ул. Опълченска 66 , Величка Няголова споделя: „ ...Словото на Учителя се представяше пред мен като музика и ми се даваше мелодия! Затова е много важно да не се променя Словото Божие, нито да се редактира, защото то слиза отгоре със своята музика и **в бъдеще цялото Слово на Учителя ще се пее. То е живо и музикално.**” Тези думи на сестра Величка са прозрение и откровение.

В Словото на Учителя потърсих праволинейни по послание и внушение, утвърждаващи по изказ участъци, имащи своята завършеност. Това е основният критерий на подбраните стихове. Стихотворението трябва да е единно, да е самостоятелно. Заглавието – ясно фокусирано и в тон с възходящия смисъл на изказа.

По какво се отличава поезията? Не всяка поезия е римувана, но има вътрешна музикалност, ритъм и завършеност. Посланието на стиха е изчистено, без натоварености, премерено, хармонично. Както ритъмът на стиха стяга

съдържанието, не му позволява да се разпилее и плавно или бързо го носи, така в пълнозвучие текат мисъл и чувство.

Изборът и представянето на Словото на Учителя в стихове е *закономерен етап* от разгръщането на духовното Му наследство. Благодаря, благодаря, Учителю за прекрасната задача с която Си ме удостоил, до която Си ме допуснал! В миговете, когато със свещен трепет пристъпям към Стиховете Ти, аз съм частица от Твоята аура, вълна в Божественния океан, разумна лястовица.

Предстои работа, с вдъхновение, любов, радост и отговорност.

„Ще се развеселя премного заради Господа” Да се оживят многократно песенните думи на пророк Исаия!

„ Душата ми ще се зарадува в Бога моего. Защото ме облече в одежди на спасение. Загърна ме в мантия на правда.”

Тези одежди на спасение и мантия на правда чрез стиховете **ще разгърнем** и разпрострем така, че да блеснат в цялата си красота и сила! Това са стиховете на Учителя!

Братята и сестрите знаят защо Учителят дава на Своите изказвания простичкото наглед име „беседи”. В тях Той говори с душите на присъстващите, като ясновидец от най-висш ранг отговаря на въпроси, незададени гласно, отмахва мисловни спънки, разкрива причини и конкретни взаимовръзки, дава напътствия, предупреждава, обнадеждава, окриля и води. Това не са лекции по планирана тема, развита и обоснована по точки, с увод, изложение и заключение. В беседите Учителя тече и намята **одеждите на спасението**. Една беседа колко одежди на спасението има? Най-мощното оръжие – Божието слово – колко демони прогонва и колко съдби изправя? „Из устата Му излизаше остър меч...” (О.И. 19;15), Словото на началото.

Всеки от избраните стихове на Учителя – това е една одежда на спасение и мантия на Правда, за онези, които искат да се веселят в Господа.

Бъдещи аранжьори, вслушвайте се, мислете и чувствайте правилно!

Пространствата на белия лист имат свойствата на лупа. Не едрият шрифт подпомага изказа, а белите пространства в съзвучие с изразите. Стихът вдишва чрез свободното пространство, белотата енергетизира избраните думи. На някои места накъсвам ритъма, защото Словото ме води.

С какво допринася книгата и предстоящата поредица?

1/ показва музикалността и ритъма на Словото на Учителя, където всяка дума е на мястото си и не трябва да се променя

2/ извява Учителя-Поет в най-достъпното духовно ръководство

3/ представя Поета-Учител, неизвестен досега

Спрямо формираните критерии за подбор на стиховете изданието, представено в електронната страница е изчерпателно. Ако разширим критерия за подбор, ще открием и нови стихове, които ще бъдат включени в отделни издания. Дългите стихотворения, удържани и динамизирани чрез номерация, често съдържат в себе си, като съставни части, по-кратки стихотворения. Раздвижеността на структурата се представя и когато чрез различие в шрифта се подчертае диалоговия момент.

4/ спомага за детайлно, по-ясно разбиране и запомняне и е подтик за работа над себе си

Разгръщането на Словото на Учителя в стихове откроява детайлите и способства осмислянето на всяка дума. Стиховете – елементи от беседата, увеличени чрез приближението, имат самостоятелна хармоничност.

В една от хилядите си беседи Учителят дава сред чудесните многобройни задачи за духовна работа и тази, която преразказвам. Вземете – казва Той - Господнята молитва „Отче наш”. – Вие я знаете прекрасно, казвали сте я многократно, но направете следното. Съсредоточете се върху тази молитва, като в поредица от дни, всеки ден да си повтаряте, разглеждате и размишлявате върху едно поредно нейно най-кратко смислово словосъчетание или дума. „Отче”, после „Отче наш”, после „Отче наш, Който Си”, „на Небесата”, и тогава „Отче наш, Който Си на Небесата” и т.н., до края.

Опитайте тази прекрасна задача! Съзерцанието и размишлението върху отделните съставлящи думи е като гмуркане и като разгръщане. Обогатява и изчиства, възвръща яркостта, носи радостно познание, както и стиховете на Учителя.

5/ доставя радост и е материал за творческо преосмисляне и творчески съпровод.

Градина с плодове, дървета на Живот, от Любовта родени – това е Словото на Учителя. Здрави фиданки и сочни плодове в духовния и в Божествения свят. Там с кошница, с тетрадка, събирах заруменели плодове, стихове избирах - от едно дръвче. Мамеха ме с клони съседни фиданки, подред ще бера – на себе си казах. - Време има и други берачи ще дойдат. С радост, прилежно берях и внимавах – с дръжка и без дръжка, плода не наранявах. Пазех Словото.

И ако на Земята издигат се клонките, споделили плода си, то чудна е градината, в която съм. Защото в зрели плодове превити са клоните на дръвчето. Защото от плода откъсвах плод! Защото кошницата ми е пълна и препълнена с плодове, даряващи живот.

И защото във Вселената не може да има вечен двигател, то цялата Вселена е перпетуум мобиле и плод на Вечния Творец. В новораждането си на Божии синове и дъщери, чисти и святи ще сме сътворци! Това го иска Бог!

И ето, плодовете. – Те станаха повече!

септември 2008 г

Юлиана Василева

за кореспонденция:

София 1172, ж.к. Дианабад, бл.26, ап.10, Ю. Василева;

iuliana_v@abv.bg

П.П. Желаете да подпомогнат материализацията на изданията са добре дошли.

От значение е всяко добронамерено съдействие за отпечатването и разпространението на изданията.

Възвърнатите средства от разпространението на книгите ще бъдат използвани единствено за издаването на новите книги със Стихове на Учителя.

Съдържание

1. Най-голямата придобивка	стр. 5
2. Божественият живот	5

шрифт Century Gothic

/от „РИЛА врата към АГАРТА”,
София 2002, корица/:

В мълчанието

Мълчанието
е говор.

Един живот
се изразява безгласно

чрез камъка,
водата,
въздуха,
светлината,

чрез формите,
багрите,
аромата,

чрез движение
и неподвижност,

всичко съчетано
в съвършена хармония,

живият център
на която са
пак
човешките души,

обединени
чрез вечната хармония
с Единия.